

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคาดหวังในการเรียนภาษาอังกฤษ และประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ จำแนกเป็น 5 หัวข้อ คือ

- 4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา
- 4.2 ระดับความคาดหวังด้านต่างๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และผลการเปรียบเทียบระดับความคาดหวังระหว่างคณะ
- 4.3 ระดับประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษตลอดระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา และผลการเปรียบเทียบประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างคณะ
- 4.4 ผลการเปรียบเทียบระดับความคาดหวังกับประสบการณ์การเรียนจริง ทั้งโดยภาพรวมและภายในแต่ละคณะ
- 4.5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

รายละเอียดผลการวิเคราะห์แต่ละหัวข้อ มีดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาปี 4 จำนวน 1,178 คน จาก 11 คณะ เป็นนักศึกษาชายร้อยละ 42.8 และนักศึกษาหญิงร้อยละ 57.2 ซึ่งจัดว่าเป็นจำนวนที่ใกล้เคียงกัน (ตารางที่ 4.1, 4.2) นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้รับการยกเว้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (ตารางที่ 4.3) นักศึกษาจำนวน 726 คน ระบุว่าลงเรียนวิชาเลือกอื่น ๆ จำนวน 15 รายวิชา และรายวิชาที่นักศึกษาลงเรียนมากที่สุด 5 อันดับแรก คือ 1) English conversation 2) English for job application 3) Introduction to translation 4) English for agriculture 5) English for business (ตารางที่ 4.4) นอกจากนี้ ร้อยละ 94.9 ของนักศึกษากลุ่มดังกล่าวระบุว่าวิชาเลือกที่ลงเรียนไปนั้นเป็นวิชาที่ตรงกับความต้องการ (ตารางที่ 4.5) อย่างไรก็ตามนักศึกษาจำนวน 285 คน ระบุว่าวิชาเลือกที่ต้องการเรียนแต่ไม่ได้เรียน จำนวน 13 รายวิชา และรายวิชาที่เป็นที่ต้องการสูงสุด 2 อันดับแรกคือ English conversation และ English for job application (ตารางที่ 4.6) สำหรับสาเหตุหลักที่ทำให้ไม่สามารถลงเรียนได้คือ จำนวนกลุ่มที่เปิดสอนน้อยเกินไป เวลาที่สอนตรงกับวิชาเลือกและบางวิชาไม่เปิดสอนทุกเทอม

ในส่วนของคะแนนวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยตลอดหลักสูตร พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์มีคะแนนเฉลี่ย 2.59 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาคณะที่มีคะแนนสูงสุด 3 ลำดับแรกคือ คณะแพทยศาสตร์ (3.67) คณะเภสัชศาสตร์ (3.36) และคณะทันตแพทยศาสตร์ (3.25) สำหรับนักศึกษาที่ได้คะแนนอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยคือ คณะทรัพยากรธรรมชาติ (2.11) คณะวิศวกรรมศาสตร์ (2.27) (ตารางที่ 4.7)

ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา

ตารางที่ 4.1 : กลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ

เพศ	ความถี่	ร้อยละ
ชาย	504	42.8
หญิง	674	57.2
รวม	1178	100

ตารางที่ 4.2 : กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะ

คณะ	ความถี่	ร้อยละ
วิศวะ	221	18.8
วิทย์ฯ	184	15.6
พยบ.	72	6.1
แพทยฯ	88	7.5
วอก.	194	16.5
ทันตฯ	36	3.1
อก.	83	7
ทรัพย์	130	11
เภสัช	94	8
ศศ.	32	2.7
นิติฯ	43	3.7
รวม	1178	100

ตารางที่ 4.3 : จำนวนนักศึกษาที่เรียน หรือ ได้รับการยกเว้นวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

วิชา	เรียน		ได้รับการยกเว้น	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
FE I	1159	98.4	19	1.6
FE II	1161	98.5	17	1.5

ตารางที่ 4.4 : วิชาเลือกที่นักศึกษาของเรียน

ชื่อวิชา	ความถี่
1. English conversation	220
2. English for job application	95
3. Introduction to translation	81
4. English for agriculture	75
5. English for business	63
6. English grammar for real life communication	36
7. Improving reading	34
8. Study skills in English for higher studies	33
9. English in the workplace	24
10. Consolidation listening and speaking skills	23
11. Improving listening skills in English	18
12. English for tourism business	16
13. English for industry and technology	3
14. English for science and technology	3
15. Academic writing	2
รวม	726

ตารางที่ 4.5 : วิชาเลือกตรงความต้องการในขั้นต้น

ตรงตามความต้องการ		ไม่ตรงตามความต้องการ	
ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
689	94.9	37	5.10

(n = 726 คน เฉพาะผู้ที่ระบุว่าลงเรียนวิชาเลือก)

ตารางที่ 4.6 : วิชาเลือกที่ต้องการเรียน แต่ไม่ได้เรียน

ชื่อวิชา	ความถี่
1. English conversation	84
2. English for job application	82
3. Introduction to translation	21
4. English for business	16
5. English in the workplace	16
6. Study skills in English for higher studies	15
7. English for agriculture	12
8. English for tourism business	10
9. Functional reading	8
10. Consolidating listening and speaking skills	8
11. Improving listening skills in English	7
12. Improving reading in English	3
13. Writing academic English	3
รวม	285

ตารางที่ 4.7 : เกรดเฉลี่ยรายวิชาภาษาอังกฤษ

คณะ	เกรดเฉลี่ย
วิศว (n = 195)	2.27
วิทศ (n = 169)	2.37
พยาบาล (n = 69)	2.48
แพทยศ (n = 83)	3.67
วชก. (n = 181)	2.63
ทันต (n = 24)	3.25
อก. (n = 83)	2.57
ทรศ (n = 117)	2.11
เกสข (n = 83)	3.36
ศศ (n = 32)	2.53
นิติ (n = 40)	2.33
รวม (n = 1076)	2.59

สำหรับการประเมินการเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษภายในระยะเวลา 4 ปี ตารางที่ 4.8 แสดงผลดังกล่าว จะเห็นได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้เข้ารับการอบรมหลักสูตรที่จัดโดยคณะหรือหน่วยงานในมหาวิทยาลัย (ร้อยละ 94.1) และไม่ได้เรียนเพิ่มเติมกับสถาบันอื่น ๆ ใน หรือต่างประเทศ (ร้อยละ 94.5) การเพิ่มพูนความรู้โดยวิธีการอื่น ๆ ที่นักศึกษาเกินร้อยละ 50 ไม่ได้ใช้คือ การร่วมกิจกรรมกับชมรมภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 77.8) English camp (ร้อยละ 83) การติดต่อกับเพื่อนต่างชาติทาง Internet (ร้อยละ 75.5) และการสนทนากับชาวต่างประเทศ (ร้อยละ 58.3) อย่างไรก็ตามกิจกรรมที่นักศึกษาส่วนใหญ่ระบุว่าได้ปฏิบัติคือ ฝึกผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น ฟังข่าวหรือดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์ม (ร้อยละ 82) อ่านคำราหรือบทความภาษาอังกฤษเพื่อประกอบการเรียน (ร้อยละ 81.5) อ่านข่าวสารข้อมูลที่เป็นภาษาอังกฤษจากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ (ร้อยละ 76)

ตารางที่ 4.8 : การเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษ

วิธีการ	ใช่		ไม่ใช่	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. เข้าร่วมการอบรมหลักสูตรที่จัดโดยคณะหรือหน่วยงานในมหาวิทยาลัย (n = 1143)	68	5.9	1075	94.1
2. เริ่มเพิ่มเติมกับสถาบันอื่น ๆ ในหรือต่างประเทศ (n = 1168)	63	5.5	1074	94.5
3. ร่วมกิจกรรมกับชมรมภาษาอังกฤษ (n = 1168)	259	22.2	909	77.8
4. ร่วมกิจกรรม English camp (n = 1168)	198	17	970	83
5. ศึกษาหนังสือต่าง ๆ เช่น ฟังข่าวหรือดูภาพยนตร์เสียงภาษาอังกฤษ (n = 1169)	958	82	211	18
6. อ่านตำราบทความภาษาอังกฤษในสาขาวิชาที่เรียน เพื่อประกอบการเรียน (n = 1169)	953	81.5	216	18.5
7. อ่านข่าวสารข้อมูลที่เป็นภาษาอังกฤษจากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ (n = 1168)	806	69	362	31
8. อ่านข่าวสารข้อมูล ที่เป็นภาษาอังกฤษ จาก Websites ต่าง ๆ (n=1168)	888	76	281	24
9. พูดคุยกับชาวต่างประเทศ (n = 1169)	488	41.7	681	58.3
10. ติดต่อกับเพื่อนต่างชาติทาง Internet (n = 1167)	286	24.5	881	75.5

เมื่อถูกถามโดยภาพรวมว่าเหตุใดนักศึกษาจึงไม่ได้เพิ่มพูนความรู้ โดยวิธีต่าง ๆ เหตุผลหลักคือ ไม่มีเวลา (ร้อยละ 58) ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ที่นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60 ขึ้นไป) ไม่ได้จัดว่าเป็นปัญหาที่ทำให้ขาดโอกาสเพิ่มพูนความรู้คือ เรื่องของความใส่ใจของตนเอง ผู้ชี้แนะ การสนับสนุนทางการเงิน แหล่งความรู้หรือศูนย์ฝึกภาษาอังกฤษ (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 : สาเหตุที่ไม่ได้เพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษ

สาเหตุ	ใช่		ไม่ใช่	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ไม่สนใจ (n = 1168)	248	21.2	920	78.8
2. ขาดผู้นำ (n = 1167)	368	31.5	799	67.8
3. ไม่มีเวลา (n = 1169)	678	58.0	491	42
4. ขาดการสนับสนุนทางการเงิน (n = 1168)	210	18	958	82
5. ขาดแหล่งความรู้หรือศูนย์ฝึก ภาษาอังกฤษ (n = 1178)	259	22.2	910	77.8

เมื่อพิจารณาในด้านทัศนคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ พบว่า ความชอบภาษาอังกฤษกระจายอยู่ในระดับมากและปานกลาง (ร้อยละ 36.2 และ 44.7 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.10) นอกจากนี้ นักศึกษาระบุว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่ออนาคตในการศึกษาและการทำงานในระดับ มากที่สุดและมาก (ร้อยละ 45.8 และ 41.9 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4.11) อย่างไรก็ตาม เมื่อให้นักศึกษาระบุว่ามีความมั่นใจในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษแต่ละทักษะมากน้อยเพียงใด พบว่า นักศึกษาประมาณ ร้อยละ 50 มีความมั่นใจในระดับปานกลาง ประมาณร้อยละ 20 มั่นใจมาก (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.10 : ความชอบภาษาอังกฤษ

ระดับความชอบ	ความถี่	ร้อยละ
มากที่สุด	124	10.7
มาก	419	36.2
ปานกลาง	518	44.7
น้อย	78	6.7
น้อยที่สุด	19	1.6
รวม	1178	100

ตารางที่ 4.11 : ความสำคัญของภาษาอังกฤษต่ออนาคตในการศึกษาและการทำงาน (n = 1114)

ระดับความสำคัญ	ความถี่	ร้อยละ
มากที่สุด	524	45.8
มาก	479	41.9
ปานกลาง	129	11.3
น้อย	12	1
น้อยที่สุด	-	-

ตารางที่ 4.12 : ความมั่นใจในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ

ทักษะ	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. การฟัง (n=1167)	81	6.9	290	24.9	583	50	183	15.7	30	2.6
2. การพูด (n=1167)	70	6.0	267	22.9	549	47	239	24.1	42	3.6
3. การอ่าน (n=1167)	99	8.5	372	31.9	559	47.9	115	9.9	22	1.9
4. การเขียน (n=1165)	61	5.2	254	21.8	598	51.3	212	18.2	40	3.4

4.2 ความคาดหวังด้านต่างๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และผลการเปรียบเทียบระดับความคาดหวังระหว่างคณะ

การวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงระดับความคาดหวังด้านต่างๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษ

กล่าวคือ

- 1) การฝึกทักษะต่าง ๆ
- 2) เนื้อหาการเรียน
- 3) รูปแบบการจัดการเรียนการสอน
- 4) วิธีการสอน
- 5) สื่อการสอนและห้องเรียน
- 6) การประเมินผล
- 7) ความคาดหวังโดยรวมในการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

4.2.1 ความคาดหวังในการฝึกทักษะต่างๆ

โดยภาพรวมนักศึกษามีความคาดหวัง การฝึกทักษะต่าง ๆ ในระดับมากตามลำดับคือ การพูด (\bar{X} =4.00) การอ่านและคำศัพท์ (\bar{X} =3.99) การฟัง (\bar{X} = 3.97) การเขียน (\bar{X} =3.89) และ ไวยากรณ์ (\bar{X} = 3.87) (ตารางที่ 4.13) นอกจากนี้เมื่อพิจารณาแต่ละคณะพบว่า นักศึกษาแต่ละคณะ ระบุความคาดหวังในการฝึกทักษะต่าง ๆ ในระดับมากและมากที่สุด (\bar{X} = 3.43 – 4.63)

อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังการฝึกแต่ละทักษะระหว่างคณะ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000 (ตารางที่ 4.14) และผลจากการเปรียบเทียบคู่ต่าง (ตารางที่ 4.15) พบว่าคณะแพทยศาสตร์ มีความคาดหวังในทุกด้านสูงกว่าคณะอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นคณะอุตสาหกรรมเกษตรในด้านการพูด ศัพท์และไวยากรณ์ นอกจากนี้คณะอุตสาหกรรมเกษตรมีความคาดหวังสูงกว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ในทุกด้าน สูงกว่าคณะนิติศาสตร์ทุกด้าน เว้นศัพท์และไวยากรณ์ และสูงกว่าคณะเศรษฐศาสตร์ในด้าน ฟัง พูดและอ่าน

ตารางที่ 4.13 : ค่าเฉลี่ยความคาดหวังในการฝึกทักษะต่าง ๆ จำแนกตามคณะ

4.2.1 ทักษะ	วิศวะ (n=221)	วิทย์ (n=184)	พยบ. (n=72)	แพทย์ (n=88)	วจก. (n=194)	ทันตฯ (n=36)	อก. (n=83)	ทรัพย์ (n=130)	เกษตร (n=94)	ศก. (n=32)	นิติ (n=43)	รวม (n=1178)
1.การฟัง	3.84 (.839)	3.95 (.823)	3.79 (.992)	4.58 (.620)	4.08 (.719)	3.78 (.854)	4.19 (.653)	3.91 (.710)	3.95 (.767)	3.63 (.793)	3.55 (.705)	3.97 (.805)
2.การพูด	3.78 (.880)	4.02 (.804)	3.81 (1.083)	4.63 (.612)	4.06 (.745)	3.84 (.866)	4.23 (.669)	3.96 (.817)	4.10 (.791)	3.81 (.896)	3.62 (.909)	4.00 (.845)
3.การอ่าน	3.79 (.879)	4.03 (.761)	3.93 (.924)	4.61 (.596)	4.02 (.683)	4.05 (.780)	4.19 (.671)	3.93 (.734)	4.04 (.702)	3.47 (.842)	3.60 (.734)	3.99 (.793)
4.การเขียน	3.73 (.891)	3.95 (.836)	3.89 (1.042)	4.56 (.623)	3.91 (.735)	3.89 (.809)	4.10 (.674)	3.74 (.816)	3.83 (.757)	3.63 (.942)	3.50 (.804)	3.89 (.841)
5.การเรียนรู้คำศัพท์และ การนำไปใช้	3.75 (.939)	3.96 (.837)	3.82 (1.039)	4.57 (.603)	4.06 (.745)	3.89 (.966)	4.17 (.713)	3.99 (.799)	4.03 (.822)	3.78 (.751)	3.81 (.773)	3.99 (.851)
6.การเรียนรู้ไวยากรณ์ และการนำไปใช้	3.67 (1.013)	3.88 (.890)	3.92 (1.045)	4.52 (.660)	3.88 (.865)	3.86 (.855)	4.11 (.781)	3.77 (.889)	3.82 (.961)	3.63 (.871)	3.43 (.941)	3.87 (.930)

ตารางที่ 4.14 : ความแตกต่างของระดับความคาดหวังในการฝึกทักษะต่าง ๆ (n=1178)

4.2.1 ทักษะ	F	Sig
1. การฟัง	9.685	.000
2. การพูด	9.281	.000
3. การอ่าน	10.915	.000
4. การเขียน	9.175	.000
5. การเรียนรู้คำศัพท์และการนำไปใช้	7.470	.000
6. การเรียนรู้ไวยากรณ์และการนำไปใช้	7.684	.000

ตารางที่ 4.15 : ความแตกต่างของระดับความคาดหวังในการฝึกทักษะต่าง ๆ จำแนกตามคณะ (n=1178)

4.2.1 ทักษะ	คณะ	ต่างกัน	คณะ	Sig
1. การฟัง	แพทย	✓	ทุกคณะ	.000-.045
	วชก.	✓	นิติฯ	.003
	อก.	✓	วิศวะ,ศศ,นิติ	.001-.020
2. การพูด	แพทย	✓	ทุกคณะเว้น อก.	.000-.001
	วิศวะ	✓	วชก	.022
	อก.	✓	วิศวะ,นิติ	.001-.004
3. การอ่าน	แพทย	✓	ทุกคณะ	.000-.014
	อก.	✓	วิศวะ,ศศ,นิติ	.000-.002
	ศศ.	✓	วิทย์ฯ,วชก,เภสัช	.006-.011
	นิติ	✓	วิทย์,วชก	.038-.042
4. การเขียน	แพทย	✓	ทุกคณะ	.000-.010
	อก.	✓	วิศวะ,นิติ	.005-.021
	นิติฯ	✓	วิทย์	.048
5. ศัพท์	แพทย	✓	ทุกคณะเว้นอก.	.000-.002
	วิศวะ	✓	วชก.	.006
	อก.	✓	วิศวะ	.004
6. ไวยากรณ์	แพทย	✓	ทุกคณะเว้นอก.	.000-.010
	อก.	✓	วิศวะ	.004
	วิศวะ	✓	วชก.	.006

4.2.2 ความคาดหวังด้านเนื้อหาการเรียน

โดยภาพรวมดังแสดงในตารางที่ 4.16 นักศึกษาระบุความคาดหวังด้านเนื้อหาการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50 - 3.96$)

นักศึกษาแต่ละคณะระบุความคาดหวังด้านเนื้อหาการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป (ฟัง, พูด, อ่าน, เขียนเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวัน) ในระดับมากและมากที่สุด ($\bar{X}=3.54-4.30$) โดยมีค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก ($\bar{X}=3.96$) สำหรับความคาดหวังที่จะได้เรียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาคือการฟัง พูด อ่าน เขียนเรื่องที่ตรงกับสาขาวิชาเฉพาะเช่น อังกฤษเชิงธุรกิจ หรือ อังกฤษเชิงวิทยาศาสตร์ นักศึกษาแต่ละคณะระบุความคาดหวังประเด็นนี้ในระดับมาก ($\bar{X}=3.45-4.16$) โดยมีค่าเฉลี่ยรวมในระดับมากเช่นกัน($\bar{X}=3.84$) สำหรับความคาดหวังการเรียนรู้เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษแต่ละคณะระบุความคาดหวังในระดับปานกลางและระดับมาก ($\bar{X}=3.00-3.92$) โดยมีค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก ($\bar{X}=3.50$) ในส่วนของเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา แต่ละคณะมีความหวังในระดับปานกลางและระดับมาก($\bar{X}=3.16-3.93$) โดยมีค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก ($\bar{X}=3.53$)

แม้ว่านักศึกษาโดยรวมระบุความคาดหวังในระดับมาก แต่เมื่อเปรียบเทียบความคาดหวังแต่ละด้านระหว่างคณะ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000 ในทุกด้าน (ตารางที่ 4.17) และผลจากการเปรียบเทียบคู่ต่าง (ตารางที่ 4.18) พบว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะทันตแพทยศาสตร์มีความคาดหวังด้านภาษาอังกฤษทั่วไปน้อยกว่าคณะแพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ วิทยาการจัดการและเภสัชศาสตร์ ในขณะที่คณะนิติศาสตร์คาดหวังน้อยกว่าคณะแพทยศาสตร์ด้วยเช่นกัน ในส่วนของภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาทพบว่าการศึกษาคณะแพทยศาสตร์คาดหวังสูงกว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาการจัดการและนิติศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมเกษตรและเภสัชศาสตร์คาดหวังสูงกว่าคณะนิติศาสตร์ นอกจากนี้คณะเภสัชศาสตร์คาดหวังสูงกว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ สำหรับประเด็นวัฒนธรรมไทยที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา คณะพยาบาลศาสตร์คาดหวัง 2 ประเด็นดังกล่าวสูงกว่าหลาย ๆ คณะ ในขณะที่คณะนิติศาสตร์คาดหวังเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยน้อยกว่าบางคณะ

ตารางที่ 4.16 : ค่าเฉลี่ยความคาดหวังในด้านเนื้อหาการเรียนจำแนกตามคณะ

4.2.2 เนื้อหา	วิศวะ (n=221)	วิทย์ฯ (n=184)	ทชบ. (n=72)	แพทย์ (n=88)	วชก. (n=194)	ทันตฯ (n=36)	อก. (n=83)	ทรัพย์ฯ (n=130)	เภสัชฯ (n=94)	ศศ. (n=32)	นิติ (n=43)	รวม (n=1178)
1. ภาษาอังกฤษทั่วไป (ฟัง, พูด, อ่าน, เขียน, เรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวัน)	3.74 (.794)	3.99 (.794)	4.10 (.858)	4.30 (.590)	4.05 (.793)	3.54 (.803)	4.01 (.615)	3.96 (.807)	4.06 (.801)	3.84 (.808)	3.71 (.742)	3.96 (.790)
2. ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา (ฟัง, พูด, อ่าน, เขียนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเฉพาะ เช่น อังกฤษเชิงธุรกิจ, อังกฤษเชิงวิทยาศาสตร์)	3.68 (.854)	3.88 (.830)	3.90 (.906)	4.16 (.693)	3.76 (.849)	3.73 (.693)	3.95 (.679)	3.91 (.814)	4.05 (.767)	3.66 (.902)	3.45 (.705)	3.84 (.823)
3. เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นไทยที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ	3.54 (.888)	3.62 (.939)	3.92 (.975)	3.56 (.756)	3.39 (.916)	3.46 (.960)	3.59 (.766)	3.46 (.938)	3.30 (.937)	3.28 (1.114)	3.00 (.663)	3.50 (.914)
4. เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	3.50 (.914)	3.62 (.972)	3.93 (.909)	3.52 (.802)	3.42 (.850)	3.65 (.889)	3.61 (.809)	3.59 (.873)	3.39 (.975)	3.16 (1.194)	3.17 (.730)	3.53 (.910)

ตารางที่ 4.17 : ความแตกต่างของระดับความคาดหวังในด้าน เนื้อหาการเรียน (n = 1178)

4.2.2 เนื้อหา	F	Sig
1. ภาษาอังกฤษทั่วไป	5.726	.000
2. ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา	4.581	.000
3. เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นไทยที่น่าเสนอเป็นภาษาอังกฤษ	4.311	.000
4. เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	3.539	.000

ตารางที่ 4.18 : ความแตกต่างของระดับความคาดหวังเกี่ยวกับเนื้อหาการเรียน จำแนกตามคณะ (n=1178)

4.2.2 เนื้อหา	คณะ	ต่างกับ	คณะ	Sig
1. ภาษาอังกฤษทั่วไป	วศ.	✓	พชบ,แพทย์,วจก,เภสัช	.030, .000, .002, .030
	ทันตฯ	✓	พชบ,แพทย์,วจก,เภสัช	.017, .000, .011, .022
	นิติฯ	✓	แพทย์ฯ	.003
2. ภาษาอังกฤษเฉพาะทาง	แพทย์	✓	วิศว,วจก,นิติ	.000, .007, .000
	นิติ	✓	อก,เภสัช	.046, .003
	วิศว	✓	เภสัช	.010
3. วัฒนธรรมท้องถิ่นไทยที่น่าเสนอเป็นภาษาอังกฤษ	พชบ	✓	วจก,ทวิทย์,เภสัช,ศศ,นิติ	.001, .026, .001, .037, .000
	นิติ	✓	วิศวฯ, วิทย์, แพทย์วศก.	.017, .003, .040, .024
4. วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	พชบ	✓	วิศว,วจก,เภสัช,ศศ,นิติ	.019, .002, .007, .003, .001

4.2.3 ความคาดหวังด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

นักศึกษาโดยรวมระบุระดับความคาดหวังรูปแบบต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนในระดับมาก ($\bar{X}=3.58-3.94$) (ตารางที่ 4.19) รูปแบบที่เป็นที่คาดหวังสูงสุดคือการเรียนกับผู้สอนโดยตรงในห้องเรียน ($\bar{X}=3.94$) และการเรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ ($\bar{X}= 3.91$) ซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก รูปแบบอื่นๆ ซึ่งเป็นที่คาดหวังในลำดับถัดลงมาและยังอยู่ในระดับมากเช่นกันคือ การจัดให้นักศึกษาเรียนจำนวนไม่เกิน 30 คนใน 1 ห้องเรียน ($\bar{X}=3.81$) การเรียนด้วยตนเองใน English Lab หรือ Self-Access Center ($\bar{X}=3.77$) การจัดแยกกลุ่มนักศึกษาตามระดับความสามารถทางภาษา ($\bar{X}=3.69$) การแบ่งเวลาเรียนในห้องเรียนและเรียนด้วยตนเองใน English lab ให้เท่ากัน ($\bar{X}=3.68$) และการจัดให้นักศึกษาความสามารถต่างกันเรียนในกลุ่มเดียวกัน ($\bar{X}=3.58$)

เมื่อเปรียบเทียบความคาดหวังแต่ละด้านระหว่างคณะ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .000 ในทุกด้าน (ตารางที่ 4.20) และผลจากการเปรียบเทียบคู่ต่าง (ตารางที่ 4.21) จะเห็นได้ว่าคณะแพทยศาสตร์ระบุระดับความคาดหวัง รูปแบบการเรียนแบบต่างๆสูงกว่าคณะอื่นๆ คณะวิศวกรรมศาสตร์ระบุความคาดหวังในการเรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศน้อยกว่าหลายคณะ

ตารางที่ 4.19 : ค่าเฉลี่ยความคาดหวังในด้านรูปแบบการเรียน จำแนกตามคณะ

4.2.3 รูปแบบการเรียน	วิทวฯ (n=221)	วิทยฯ (n=184)	พยบ. (n=72)	แพทยฯ (n=88)	วจก. (n=194)	ทันตฯ (n=36)	อก. (n=83)	ทรัพย์ฯ (n=130)	เกตุฯ (n=94)	ศศ. (n=32)	นิติ (n=43)	รวม (n=1178)
1. การเรียนกับผู้สอนโดยตรงในห้องเรียน	3.75 (.821)	4.01 (.723)	3.93 (.909)	4.24 (.606)	3.97 (.751)	3.86 (.787)	3.99 (.506)	4.09 (.710)	3.96 (.841)	3.66 (.937)	3.67 (.650)	3.94 (.765)
2. การเรียนด้วยตนเองใน English lab หรือ Self-Access Center	3.69 (.890)	3.85 (.849)	3.81 (.973)	4.09 (.637)	3.71 (.796)	3.76 (.830)	3.89 (.563)	3.84 (.791)	3.65 (.970)	3.44 (.914)	3.45 (.803)	3.77 (.838)
3. การแบ่งเวลาเรียนในห้องเรียนและเรียนด้วยตนเองใน English lab ให้เท่ากัน	3.57 (.926)	3.84 (.857)	3.78 (.996)	3.97 (.633)	3.58 (.812)	3.73 (.871)	3.66 (.610)	3.73 (.808)	3.66 (.945)	3.38 (.793)	3.40 (.734)	3.68 (.848)
4. การจัดให้นักศึกษาความสามารถต่างกันเรียนในกลุ่มเดียวกัน	3.54 (.851)	3.78 (.910)	3.79 (1.034)	3.90 (.679)	3.45 (.852)	3.78 (.917)	3.49 (.771)	3.64 (.867)	3.23 (1.020)	3.28 (1.085)	3.36 (.727)	3.58 (.894)
5. การจัดแยกกลุ่มนักศึกษาตามระดับความสามารถทางภาษา	3.58 (.810)	3.87 (.907)	3.90 (.881)	3.98 (.587)	3.61 (.789)	3.78 (.821)	3.61 (.601)	3.75 (.832)	3.56 (.990)	3.44 (.801)	3.33 (.816)	3.69 (.831)
6. การจัดให้นักศึกษาเรียนจำนวนไม่เกิน 30 คนใน 1 ห้องเรียน	3.56 (.882)	3.97 (.833)	3.72 (.967)	3.99 (.616)	3.87 (.845)	3.81 (.739)	3.72 (.754)	3.90 (.904)	3.83 (.969)	3.84 (.847)	3.62 (.731)	3.81 (.857)
7. การเรียนกับเจ้าของภาษา (อาจารย์ชาวต่างประเทศ)	3.55 (.856)	4.06 (.838)	3.69 (.988)	4.05 (.659)	4.08 (.878)	3.78 (.787)	3.70 (.792)	4.09 (.804)	4.26 (.761)	3.84 (.954)	3.79 (.750)	3.91 (.860)

ตารางที่ 4.20 : ความแตกต่างของระดับ ความคาดหวังในด้านรูปแบบการเรียน (n = 1178)

4.2.3 รูปแบบการเรียน	F	Sig
1. การเรียนกับผู้สอนโดยตรงในห้องเรียน	4.609	.000
2. การเรียนด้วยตนเองใน English lab หรือ Self-Access Center	3.408	.000
3. การแบ่งเวลาเรียนในห้องเรียน และเรียนด้วยตนเองใน English lab ให้เท่ากัน	3.372	.000
4. การจัดให้นักศึกษาความสามารถต่างกันเรียนในกลุ่มเดียวกัน	5.437	.000
5. การจัดแยกกลุ่มนักศึกษาตามระดับความสามารถทางภาษา	4.562	.000
6. การจัดให้นักศึกษาเรียน จำนวนไม่เกิน 30 คนใน 1 ห้องเรียน	3.607	.000
7. การเรียนกับเจ้าของภาษา	9.079	.000

ตารางที่ 4.21 : ความแตกต่างของระดับความคาดหวังในด้านรูปแบบการเรียน จำแนกตามคณะ (n=1178)

4.2.3 รูปแบบการเรียน	คณะ	ต่างกัน	คณะ	Sig
1. การเรียนกับผู้สอนโดยตรงในห้องเรียน	วิศวะฯ	✓	วิทย์, แพทย์, ทรัพย์	.020, .000, .003
	แพทย์	✓	ศส., นิติฯ	.009, .003
2. การเรียนด้วยตนเองใน English lab หรือ Self-Access Center	แพทย์	✓	วิศวะ, วจก., ศส., เกสฯ, นิติ	.005, .014, .007, .015, .002
3. การแบ่งเวลาเรียนในห้องเรียน และเรียนด้วยตนเองใน English lab ให้เท่ากัน	แพทย์	✓	วิศวะ, วจก., ศส., นิติฯ	.008, .017, .028, .017
4. การจัดให้นักศึกษาความสามารถต่างกันเรียนในกลุ่มเดียวกัน	แพทย์	✓	วิศวะ, วจก., เกสฯ, ศส., นิติฯ	.004, .003, .000, .029, .042
	เกสฯ	✓	วิทย์, พยบ., หันตฯ, ทรัพย์	.044, .003, .050, .028
5. การจัดแยกกลุ่มนักศึกษาตามระดับความสามารถทางภาษา	แพทย์	✓	วิศวะ, วจก., เกสฯ, นิติฯ	.005, .024, .028, .001
	นิติฯ	✓	วิทย์, พยบ.	.006, .017
6. การจัดให้นักศึกษาเรียน จำนวนไม่เกิน 30 คน ใน 1 ห้องเรียน	วิศวะ	✓	วิทย์, แพทย์, วจก., ทรัพย์	.000, .003, .009, .015
7. การเรียนกับเจ้าของภาษา	วิศวะ	✓	วิทย์, แพทย์, วจก., ทรัพย์, เกสฯ	.000, .000, .000, .000, .000
	อก.	✓	วิทย์, วจก., ทรัพย์, เกสฯ	.042, .020, .040, .001
	พยบ.	✓	วจก., เกสฯ	.031, .001

4.2.4 ความคาดหวังในด้านวิธีการสอน

โดยภาพรวมดังแสดงในตารางที่ 4.22 นักศึกษาระบุความคาดหวังในด้านวิธีการสอนในระดับมาก ($\bar{X}=3.84-3.97$) นักศึกษามีความคาดหวังสูงสุดในด้านการนำเสนอบทเรียนที่น่าสนใจ สนุก ไม่น่าเบื่อ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมที่ระดับมาก ($\bar{X}=3.97$) ความคาดหวังที่อยู่ในระดับมากถัดลงมาตามลำดับ คือ ผู้สอนสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนไม่เครียดและไม่กลัวในการใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.96$) ผู้สอนให้ความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง ($\bar{X}=3.96$) ผู้สอนให้เวลาเมื่อนักศึกษาต้องการคำแนะนำ ($\bar{X}=3.95$) ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการสอนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}=3.94$) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียน ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}=3.94$) ผู้สอนนำเสนอโดยใช้วิธีการที่ทำให้เข้าใจง่าย โดยใช้ภาษาง่าย ๆ และ/หรือมีสื่อประกอบ ($\bar{X}=3.93$) การเปิดโอกาสให้ฝึกใช้ภาษาจากกิจกรรมการฝึกที่หลากหลาย ($\bar{X}=3.92$) และการจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่มโดยการทำงานคู่ และงานกลุ่ม ($\bar{X}=3.84$)

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับวิธีการสอนระหว่างคณะ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .000 และ .001 ในทุกด้าน ดังแสดงในตารางที่ 4.23 และผลจากการเปรียบเทียบคู่ต่าง ได้แสดงในตารางที่ 4.24 สรุปประเด็นสำคัญได้คือ คณะอุตสาหกรรมเกษตร และคณะวิศวกรรมศาสตร์ คาดหวังในด้านวิธีการสอนหลายด้าน น้อยกว่าคณะอื่นหลายคณะ คณะแพทยศาสตร์คาดหวังให้ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการสอนอย่างสม่ำเสมอและกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอในระดับสูงแตกต่างจากคณะอื่นๆ ยกเว้นคณะอุตสาหกรรมเกษตร

ตารางที่ 4.22 : ค่าเฉลี่ยความคาดหวังในด้านวิธีการสอน จำแนกตามคณะ

4.2.4 วิธีการสอน	วิศวะฯ (n=221)	วิทย์ฯ (n=184)	พยบ. (n=72)	แพทยฯ (n=88)	วจก. (n=194)	ทันตฯ (n=36)	อก. (n=83)	ทรัพย์ฯ (n=130)	เกสรฯ (n=94)	ศศ. (n=32)	นิติ (n=43)	รวม (n=1178)
1. การนำเสนอโดยใช้วิธีการที่ทำให้เข้าใจง่าย (ใช้ภาษาง่ายๆ และ/หรือมีสื่อประกอบ)	3.78 (.828)	4.03 (.794)	4.01 (.896)	4.08 (.611)	3.94 (.792)	3.81 (.660)	3.69 (.697)	3.99 (.799)	4.09 (.682)	3.81 (.965)	3.83 (.853)	3.93 (.790)
2. การนำเสนอเปรียบเทียบให้น่าสนใจ สนุก ไม่น่าเบื่อ	3.79 (.892)	4.07 (.795)	3.89 (.943)	3.95 (.585)	4.02 (.814)	3.84 (.646)	3.75 (.794)	4.16 (.758)	4.22 (.750)	3.97 (.861)	3.81 (.804)	3.97 (.815)
3. การเปิดโอกาสให้ฝึกใช้ภาษาจากกิจกรรมการฝึกที่หลากหลาย	3.78 (.843)	4.04 (.855)	3.90 (.937)	3.95 (.585)	3.99 (.836)	3.86 (.713)	3.63 (.792)	4.09 (.798)	4.04 (.775)	3.75 (.950)	3.71 (.742)	3.92 (.824)
4. การจัดกิจกรรมภาษาเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่มโดยการทำงานคู่และงานกลุ่ม	3.77 (.848)	3.94 (.860)	3.99 (.942)	3.86 (.571)	3.87 (.803)	3.86 (.631)	3.52 (.739)	4.03 (.783)	3.78 (.792)	3.81 (.965)	3.62 (.661)	3.84 (.810)
5. ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการสอนอย่างสม่ำเสมอ	3.78 (.759)	3.98 (.726)	3.92 (.982)	4.34 (.709)	3.96 (.747)	3.84 (.688)	4.11 (.625)	3.98 (.778)	3.81 (.850)	3.78 (.832)	3.69 (.841)	3.94 (.780)
6. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.74 (.835)	3.99 (.738)	3.83 (.926)	4.42 (.638)	3.93 (.765)	3.86 (.751)	4.08 (.609)	4.02 (.773)	3.98 (.691)	3.56 (.982)	3.62 (.764)	3.94 (.788)
7. ผู้สอนสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนไม่เครียดและไม่กลัวในการใช้ภาษาอังกฤษ	3.70 (.928)	4.07 (.814)	3.72 (1.124)	4.31 (.650)	4.03 (.761)	3.70 (.777)	3.96 (.803)	4.04 (.846)	4.12 (.792)	3.97 (.740)	3.81 (.890)	3.96 (.857)
8. ผู้สอนให้ความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง	3.67 (.867)	4.06 (.777)	3.82 (.976)	4.28 (.677)	4.02 (.737)	3.86 (.787)	3.96 (.788)	4.11 (.786)	4.10 (.738)	3.84 (.884)	3.69 (.680)	3.96 (.812)
9. ผู้สอนให้เวลาเมื่อนักศึกษาต้องการคำแนะนำ	3.73 (.879)	4.07 (.790)	3.89 (.919)	4.27 (.690)	3.91 (.787)	3.81 (.776)	3.94 (.802)	4.15 (.722)	4.00 (.766)	3.94 (.759)	3.74 (.857)	3.95 (.814)

ตารางที่ 4.23 : ความแตกต่างของระดับความคาดหวังในด้านวิธีการสอน (n = 1178)

4.2.4	วิธีการสอน	F	Sig
1.	การนำเสนอโดยใช้วิธีการที่ทำให้เข้าใจง่าย	2.991	.001
2.	การนำเสนอบทเรียนให้น่าสนใจ สนุก ไม่น่าเบื่อ	4.028	.000
3.	การเปิดโอกาสให้ฝึกใช้ภาษาจากกิจกรรมการฝึกที่หลากหลาย	3.490	.000
4.	การจัดกิจกรรมภาษาเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่ม โดยการทำงานคู่ และงานกลุ่ม	3.140	.001
5.	ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการสอนอย่างสม่ำเสมอ	4.799	.000
6.	ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ	7.142	.000
7.	ผู้สอนสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนไม่เครียดและไม่กลัวในการใช้ภาษาอังกฤษ	5.653	.000
8.	ผู้สอนให้ความสนใจกับนักศึกษาอย่างทั่วถึง	6.269	.000
9.	ผู้สอนให้เวลามื่อนักศึกษาต้องการคำแนะนำ	4.748	.000

ตารางที่ 4.24 : ความแตกต่างของระดับความคาดหวังในด้านวิธีการสอน จำแนกตามคณะ(n=1178)

4.2.4	วิธีการสอน	คณะ	ต่างกับ	คณะ	Sig
1.	การนำเสนอโดยใช้วิธีการที่ทำให้เข้าใจง่าย	อก.	✓	วิทย์, แพทย์, เกษศา	.042, .043, .031
2.	การนำเสนอบทเรียนให้น่าสนใจ สนุก ไม่น่าเบื่อ	วิศวะ อกฯ	✓ ✓	วิทย์, ทรัพย์, เกษศา ทรัพย์, เกษศา	.028, .002, .001 .014, .004
3.	การเปิดโอกาสให้ฝึกใช้ภาษาจากกิจกรรมการฝึกที่หลากหลาย	อก. วิศวะ	✓ ✓	วิทย์, วก., ทรัพย์, เกษศา ทรัพย์	.007, .025, .002, .030 .025
4.	การจัดกิจกรรมภาษาเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่มโดยการทำงานคู่และงานกลุ่ม	อก.	✓	วิทย์, พยบ., วก., ทรัพย์	.004, .014, .039 .000
5.	ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการสอนอย่างสม่ำเสมอ	แพทย์ อกฯ	✓ ✓	ทุกคณะยกเว้น อก. วิศวะ	.000 - .035 .034
6.	ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ	แพทย์ วิศวะ อก.	✓ ✓ ✓	ทุกคณะยกเว้น อก. วิทย์, อก., ทรัพย์ ศศ.	.000 - 011 .041, .022, .050 .044
7.	ผู้สอนสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนไม่เครียดและไม่กลัวในการใช้ภาษาอังกฤษ	วิศวะ แพทย์	✓ ✓	วิทย์, แพทย์, วก., ทรัพย์, เกษศา พยบ., ทันตฯ	.000, .000, .003, .011, .002 .001, .011
8.	ผู้สอนให้ความสนใจกับนักศึกษาอย่างทั่วถึง	วิศวะ แพทย์	✓ ✓ ✓	วิทย์, แพทย์, วก., ทรัพย์, เกษศา พยบ., นิติฯ	.000, .000, .001, .000, .001 .011, .003
9.	ผู้สอนให้เวลามื่อนักศึกษาต้องการคำแนะนำ	วิศวะ แพทย์	✓ ✓	วิทย์, แพทย์, ทรัพย์, วก., นิติฯ	.002, .000, .000 .021, .017

4.2.5 ความคาดหวังในด้านสื่อการสอนและห้องเรียน

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังในด้านสื่อการสอน และห้องเรียนในระดับสูงทุกด้าน ($\bar{X} = 3.77-3.94$) นักศึกษาแต่ละคณะคาดหวังให้มีห้องเรียนที่มีโสตทัศนูปกรณ์ที่จำเป็น (เช่น เครื่องเล่นเทป เครื่องฉาย VDO/LCD) ในระดับมาก ($\bar{X}=3.66-4.10$) โดยมีค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก ($\bar{X}=3.94$) และจัดเป็นลำดับสูงสุด สื่อที่นักศึกษาทุกคณะคาดหวังในระดับมาก รองลงมาคือ การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ($\bar{X}=3.89$) นอกจากนี้ นักศึกษาคาดหวังให้มีการฉาย VDO หรือภาพยนตร์ประกอบการสอน ($\bar{X}=3.87$) และใช้แผนที่ แผนที่ ภูมิ ภาพประกอบ หรือ วัตถุจริง ประกอบการเรียนการสอนด้วย ($\bar{X}=3.77$)

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังระหว่างคณะ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000 ทุกด้านยกเว้นการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Sig=.072) (ตารางที่ 4.26) และผลจากการเปรียบเทียบคู่ต่าง สามารถสรุปได้ในตารางที่ 4.27 กล่าวคือ คณะวิศวกรรมศาสตร์คาดหวังห้องเรียนที่มีอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ในระดับน้อยกว่าคณะวิทยาการจัดการและคณะทรัพยากรธรรมชาติ และการฉายภาพยนตร์ประกอบน้อยกว่าคณะทรัพยากรธรรมชาติ คณะอุตสาหกรรม-เกษตร คาดหวังการใช้แผนที่ แผนที่ ภูมิ ภาพประกอบ หรือวัตถุจริง น้อยกว่าคณะวิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ และการฉาย VDO หรือภาพยนตร์ น้อยกว่าคณะดังกล่าว รวมถึงคณะพยาบาลศาสตร์ และวิทยาการจัดการ

ตารางที่ 4.25 : ค่าเฉลี่ยความคาดหวังในเรื่องห้องเรียนและสื่อการสอน จำแนกตามคณะ

4.2.5 ห้องเรียนและสื่อการสอน	วิศวะ (n=221)	วิทย์ฯ (n=184)	พยบ. (n=72)	แพทย์ (n=88)	วอก. (n=194)	ทันตฯ (n=36)	อก. (n=83)	ทรัพย์ฯ (n=130)	เกสรฯ (n=94)	ศศ. (n=32)	นิติ (n=43)	รวม (n=1178)
1. ห้องเรียนที่มีโสตทัศนูปกรณ์ที่จำเป็น เช่น เครื่องเล่นเทป, เครื่องฉาย VDO, LCD	3.76 (.922)	3.96 (.782)	4.10 (.897)	4.02 (.590)	4.08 (.778)	3.78 (.750)	3.78 (.750)	4.08 (.800)	4.00 (.860)	3.66 (1.004)	3.74 (.885)	3.94 (.829)
2. การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)	3.81 (.926)	3.96 (.820)	3.99 (.902)	3.99 (.581)	3.90 (.867)	3.73 (.769)	3.71 (.690)	4.03 (.822)	3.87 (.811)	3.69 (.931)	3.76 (.850)	3.89 (.836)
3. การใช้แผนที่, แผนภูมิ, ภาพประกอบ หรือวัตถุจริงประกอบการเรียนการสอน	3.70 (.985)	3.87 (.786)	3.89 (.964)	3.92 (.614)	3.74 (.855)	3.73 (.732)	3.46 (.816)	3.98 (.778)	3.78 (.778)	3.53 (.950)	3.60 (.828)	3.77 (.853)
4. ภาพฉาย VDO, ภาพยนตร์ประกอบการเรียนการสอน	3.74 (.990)	3.96 (.833)	3.99 (.853)	3.94 (.617)	3.97 (.839)	3.57 (.647)	3.51 (.916)	4.07 (.815)	3.91 (.803)	3.75 (1.016)	3.69 (.869)	3.87 (.868)

ตารางที่ 4.26 : ความแตกต่างของระดับความคาดหวังในเรื่องห้องเรียนและสื่อการสอน (n = 1178)

4.2.5 ห้องเรียนและสื่อการสอน	F	Sig
1. ห้องเรียนที่มีสื่อทัศนูปกรณ์ที่จำเป็น	3.510	.000
2. การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)	1.716	.072
3. การใช้แผนที่, แผนภูมิ, ภาพประกอบหรือวัตถุจริง	3.206	.000
4. ภาพฉาย VDO, ภาพยนตร์	4.091	.000

ตารางที่ 4.27 : ความแตกต่างของระดับความคาดหวังในเรื่องห้องเรียนและสื่อการสอนจำแนกตามคณะ (n = 1178)

4.2.5 ห้องเรียนและสื่อการสอน	คณะ	ต่างกับ	คณะ	Sig
1. ห้องเรียนที่มีสื่อทัศนูปกรณ์ที่จำเป็น	วิศวะ	✓	วจก., ทรัพย์	.003, .021
2. การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	ไม่ต่าง	-	ไม่ต่าง	-
3. การใช้แผนที่, แผนภูมิ, ภาพประกอบหรือวัตถุจริง	อก.	✓	วิทย์, แพทย์, ทรัพย์	.011, .017, .001
4. การฉาย VDO ภาพยนตร์ประกอบการเรียนการสอน	อก.	✓	วิทย์, แพทย์, พอบ., วจก., ทรัพย์	.004, .037, .023, .002, .000
	วิศวะ	✓	ทรัพย์	.020

4.2.6 ความคาดหวังด้านการประเมินผล

ตารางที่ 4.28 แสดงระดับความคาดหวังด้านการประเมินผล นักศึกษาทุกคณะระบุความคาดหวังการประเมินผล ทุกรูปแบบในระดับมาก (\bar{X} = 3.77-3.82) รูปแบบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วัดทักษะการใช้จริงจากสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนด เช่น Role – Play หรือ Oral Presentation (\bar{X} = 3.82) รองลงมาตามลำดับ คือ วัดผลโดยใช้ทั้งแบบทดสอบเขียน และวัดทักษะการใช้จริง (\bar{X} = 3.79) และวัดผลโดยใช้แบบทดสอบเขียนอย่างเดียว (\bar{X} = 3.77)

อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังรูปแบบการประเมินผลระหว่างคณะพบว่า มีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .000 และ .001 ทุกด้าน ดังแสดงในตารางที่ 4.29 และผลจากการเปรียบเทียบคู่ต่างตามที่แสดงในตารางที่ 4.30 สรุปประเด็นสำคัญได้คือ หลายๆคณะคาดหวังการวัดผลโดยใช้แบบทดสอบเขียนเพียงอย่างเดียวในระดับสูงกว่าคณะเศรษฐศาสตร์และเภสัชศาสตร์ สำหรับการวัดทักษะการใช้จริงตามสถานการณ์ที่กำหนด คณะวิศวกรรมศาสตร์คาดหวังน้อยกว่าคณะทรัพยากรธรรมชาติ แต่ถ้าเป็นการวัดผลโดยใช้ทั้งแบบทดสอบเขียนและวัดทักษะการใช้จริง คณะวิศวกรรมศาสตร์ ต้องการในระดับน้อยกว่า คณะวิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ และทรัพยากรธรรมชาติ คณะนิติศาสตร์คาดหวังน้อยกว่า คณะแพทยศาสตร์ และทรัพยากรธรรมชาติ คณะวิทยาการจัดการต้องการน้อยกว่าคณะทรัพยากรธรรมชาติเช่นกัน

ตารางที่ 4.28 : ค่าเฉลี่ยความคาดหวัง ด้านการประเมินผล จำแนกตามคณะ

4.2.6 การประเมินผล	วิทวฯ (n=221)	วิทย์ฯ (n=184)	พยบ. (n=72)	แพทย์ (n=88)	วจน. (n=194)	ทันตฯ (n=36)	อก. (n=83)	ทรัพย์ฯ (n=130)	เภสัชฯ (n=94)	ศศ. (n=32)	นิติ (n=43)	รวม (n=1178)
1. วัดผลโดยการใช้แบบทดสอบเขียน	3.81 (.712)	3.90 (.727)	4.04 (.885)	3.97 (.493)	3.62 (.746)	3.76 (.732)	3.76 (.636)	3.80 (.784)	3.50 (.730)	3.31 (.821)	3.71 (.554)	3.77 (.736)
2. วัดทักษะการใช้จริงจากสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนด เช่น Role-Play, Oral presentation, Writing e-mail	3.69 (.779)	3.93 (.747)	3.90 (.864)	3.97 (.516)	3.75 (.784)	3.62 (.681)	3.83 (.659)	4.00 (.794)	3.74 (.789)	3.59 (.875)	3.81 (.804)	3.82 (.766)
3. วัดผลโดยใช้ทั้งแบบทดสอบเขียนและวัดทักษะการใช้จริง	3.60 (.889)	3.92 (.792)	3.87 (1.081)	3.98 (.528)	3.76 (.781)	3.73 (.732)	3.72 (.704)	4.05 (.826)	3.74 (.802)	3.56 (.801)	3.48 (.707)	3.79 (.821)

ตารางที่ 4.29 : ความแตกต่างของระดับความคาดหวัง ด้านการประเมินผล (n = 1178)

4.2.6 การประเมินผล	F	Sig
1. การวัดผลโดยใช้แบบทดสอบเขียน	5.751	.000
2. วัดทักษะการใช้จริงจากสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดเช่น Role-play, Oral presentation, Writing e-mail	2.961	.001
3. วัดผลโดยใช้ทั้งแบบทดสอบเขียนและวัดทักษะการใช้จริง	4.650	.000

ตารางที่ 4.30 : ความแตกต่างของระดับความคาดหวังด้านการประเมินผล จำแนกตามคณะ
(n=1178)

4.2.6 การประเมินผล	คณะ	ต่างกัน	คณะ	Sig
1. การวัดผลโดยใช้แบบทดสอบเขียน	ศศ.	✓	วิศวะ, วิทยา, พยบ., แพทย์, ทรัพย์	.014, .001, .000 .001, .024
	เภสัชฯ	✓	วิศวะ, วิทยา, พยบ., แพทย์	.024, .001, .000, .001
	วจก.	✓	วิทยา, แพทย์	.011, .011
2. วัดทักษะการใช้จริงจากสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนด	วิศวะ	✓	ทรัพย์	.012
3. วัดผลโดยใช้ทั้งแบบทดสอบเขียนและวัดทักษะการใช้จริง	วิศวะ	✓	วิทยา, แพทย์, ทรัพย์	.004, .009, .000
	นิติ	✓	แพทย์, ทรัพย์	.040, .003
	วจก.	✓	ทรัพย์	.050

4.2.7 ความคาดหวังโดยรวมในการเรียนภาษาอังกฤษ

นักศึกษาแต่ละคณะระบุระดับความคาดหวังโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67-4.07$) โดยมีค่าเฉลี่ยทั้งมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X} = 3.86$) (ตารางที่ 4.31) และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังระหว่างคณะพบว่า มีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .002 (ตารางที่ 4.32) และเมื่อเปรียบเทียบคู่ต่างพบว่า คณะทรัพยากรธรรมชาติมีความคาดหวังโดยรวมสูงกว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .002 ดังแสดงในตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.31 : ค่าเฉลี่ยความคาดหวังโดยรวมในการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามคณะ

คณะ	ความคาดหวังโดยรวมในการเรียนภาษาอังกฤษตลอดระยะเวลา 4 ปี
วิศวะ (n=221)	3.72 (.770)
วิทศ. (n=184)	3.94 (.789)
พยบ. (n=72)	3.96 (.963)
แพทยศ. (n=88)	3.93 (.625)
วชก. (n=194)	3.87 (.722)
ทันตศ. (n=36)	3.73 (.769)
ชก. (n=83)	3.76 (.726)
ทรัพย์ (n=130)	4.07 (.775)
เกษตร (n=94)	3.83 (.728)
ศศ. (n=32)	3.69 (.821)
นิติ (n=43)	3.67 (.721)
รวม (n=1178)	3.86 (.768)

ตารางที่ 4.32 : ความแตกต่างของระดับความคาดหวังโดยรวมในการเรียนภาษาอังกฤษ (n = 1178)

ความคาดหวังโดยรวมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	F	Sig
	2.765	.002

ตารางที่ 4.33 : ความแตกต่างของระดับความคาดหวังโดยรวมในการเรียนภาษาอังกฤษ

จำแนกตามคณะ (n=1178)

ความคาดหวังโดยรวมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	คณะ	ต่างกับ	คณะ	Sig
	วิศวะ	✓	ทรัพย์	.002

4.3 ประสบการณ์ด้านต่างๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษตลอดระยะเวลา 4 ปี และผลการเปรียบเทียบประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างคณะ

การวิจัยนี้ แสดงให้เห็นถึงระดับประสบการณ์ด้านต่างๆ ที่ได้รับในการเรียนภาษาอังกฤษกล่าวคือ 1) การฝึกทักษะต่างๆ 2) เนื้อหาการเรียน 3) รูปแบบการจัดการเรียนการสอน 4) วิธีการสอน 5) สื่อการสอนและห้องเรียน 6) การประเมินผล และ 7) ระดับประสบการณ์โดยรวมที่ได้รับในการเรียนภาษาอังกฤษ

รายละเอียดผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

4.3.1 ประสบการณ์ในการได้ฝึกทักษะต่างๆ

โดยภาพรวมนักศึกษาได้รับประสบการณ์ในการฝึกทักษะต่างๆในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.84-3.12$) ทักษะที่ได้ฝึกน้อยที่สุดคือ การพูด ($\bar{X}=2.84$) การเรียนและฝึกใช้ไวยากรณ์ ($\bar{X}=2.84$) ส่วนทักษะที่ได้ฝึกมากที่สุดคือ การอ่าน ($\bar{X}=3.12$) ทักษะอื่นที่ได้ฝึกใกล้เคียงกันคือ ฝึกใช้คำศัพท์ที่เรียน ($\bar{X}=2.98$) การฟัง ($\bar{X}=2.95$) การเขียน ($\bar{X}=2.93$) (ตารางที่ 4.34)

เมื่อเปรียบเทียบระดับการได้ฝึกทักษะแต่ละทักษะระหว่างคณะพบว่า มีความแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000 ในทุกด้านดังแสดงในตารางที่ 4.35 และผลจากการเปรียบเทียบคู่ต่าง ซึ่งสรุปไว้ในตารางที่ 4.36 พบว่า ถึงแม้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่จะได้ฝึกทุกทักษะเฉลี่ยในระดับปานกลาง แต่นักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ระบุว่า ได้ฝึกทุกทักษะในระดับมาก ยกเว้นทักษะการเรียนรู้และฝึกใช้ไวยากรณ์ซึ่งได้ฝึกในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.34 ค่าเฉลี่ยประสบการณ์ในการได้ฝึกทักษะต่างๆ จำแนกตามคณะ

4.3.1 ทักษะ	วิศวะ (n=221)	วิทยา (n=184)	พยบ. (n=72)	แพทย์ (n=88)	วอก. (n=194)	ทันตฯ (n=36)	อก. (n=83)	ทรัพย์ฯ (n=130)	เกษตรฯ (n=94)	ศศ. (n=32)	นิติ (n=43)	รวม (n=1178)
1. การฟัง	3.01 (.672)	2.88 (.809)	2.96 (.638)	3.60 (.751)	3.03 (.798)	3.00 (.745)	2.78 (.645)	2.68 (.687)	2.74 (.927)	3.00 (.803)	2.83 (.660)	2.95 (.777)
2. การพูด	3.03 (.746)	2.73 (.905)	3.06 (.729)	3.47 (.870)	2.85 (.841)	2.81 (.877)	2.75 (.660)	2.59 (.760)	2.47 (.900)	2.75 (.762)	2.52 (.773)	2.84 (.846)
3. การอ่าน	3.09 (.698)	2.97 (.814)	3.06 (.603)	3.66 (.641)	3.07 (.749)	3.30 (.702)	2.99 (.834)	2.97 (.813)	3.53 (.888)	2.78 (.832)	2.95 (.697)	3.12 (.788)
4. การเขียน	3.10 (.739)	2.79 (.835)	3.07 (.718)	3.41 (.825)	2.95 (.743)	3.27 (.652)	2.73 (.798)	2.77 (.815)	2.69 (.830)	2.69 (.738)	2.60 (.734)	2.93 (.804)
5. การเรียนรู้คำศัพท์และการนำไปใช้	3.01 (.766)	2.88 (.871)	2.99 (.722)	3.45 (.659)	2.99 (.808)	3.14 (.787)	2.70 (.728)	2.90 (.840)	2.99 (.886)	2.81 (.896)	2.88 (.889)	2.98 (.818)
6. การเรียนรู้ไวยากรณ์และการนำไปใช้	2.94 (.831)	2.75 (.855)	3.21 (.887)	3.34 (.756)	2.82 (.821)	3.08 (.829)	2.61 (.730)	2.67 (.795)	2.62 (.844)	2.75 (1.047)	2.57 (.831)	2.84 (.852)

ตารางที่ 4.35 : ความแตกต่างของประสบการณ์ในการได้ฝึกทักษะต่างๆ (n=1178)

4.3.1 ทักษะ	F	Sig
1. การฟัง	10.104	.000
2. การพูด	11.184	.000
3. การอ่าน	9.914	.000
4. การเขียน	8.876	.000
5. การเรียนรู้คำศัพท์และการนำไปใช้	4.857	.000
6. การเรียนรู้ไวยากรณ์และการนำไปใช้	7.790	.000

ตารางที่ 4.36 : ความแตกต่างของประสบการณ์ในกรณีได้ฝึกทักษะต่างๆ จำแนกตามคณะ

4.3.1 ทักษะ	คณะ	ต่างกับ	คณะ	Sig
1. การฟัง	แพทย	✓	ทุกคณะ	.000 - .005
	ทรัพย	✓	วชก., วิชาว	.000, .003
2. การพูด	แพทย	✓	ทุกคณะ	.000 - .002
	วิชาว	✓	ชกเว้น พอบ.	
	พอบ.	✓	วิทช., ทรัพย., เกสัชฯ, นิติฯ	.015, .000, .000, .011
	วชก.	✓	ทรัพย., เกสัชฯ, นิติฯ	.005, .000, .031
3. การอ่าน	แพทย	✓	ทุกคณะ	.000
	เกสัชฯ	✓	ชกเว้น ทันตฯ, เกสัชฯ	
4. การเขียน	แพทย	✓	ทุกคณะ	.000
	ทันตฯ	✓	ชกเว้น แพทย, ทันตฯ	
5. เรียนรู้ศัพท์และการนำไปใช้	แพทย	✓	วิทช., วชก., อก., ทรัพย., เกสัชฯ, ศศ., นิติฯ	.000 ทั้งหมด
	ทันตฯ	✓	วิทช., อก., ทรัพย., เกสัชฯ, นิติฯ	.028, .022, .027, .006, .006
6. เรียนไวยากรณ์และการนำไปใช้	แพทย	✓	ทุกคณะชกเว้น ทันตฯ	.000-.012
	พอบ.	✓	ทุกคณะ ชกเว้น พอบ., ทันตฯ	.000 - .024
			วิทช., วชก., อก., ทรัพย., เกสัชฯ, นิติฯ	.003, .033, .000, .001, .000, .004

4.3.2 ประสิทธิภาพในการได้เรียนรู้เนื้อหาต่าง ๆ

นักศึกษาทุกคณะระบุว่าได้เรียนเนื้อหาทางด้านต่างๆในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.53 - 2.91$) ตามลำดับคือ ภาษาอังกฤษทั่วไป ($\bar{X}=2.91$) ภาษาอังกฤษ เฉพาะสาขาวิชา ($\bar{X}=2.87$) เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=2.53$) และ เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ($\bar{X}=2.53$) (ตารางที่ 4.37) อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคณะพบว่า มีความแตกต่างอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000 ในทุกด้าน (ตารางที่ 4.38) และผลจากการเปรียบเทียบคู่ต่างดังแสดงในตารางที่ 4.39 จะเห็นได้ว่านักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตรและคณะทรัพยากรธรรมชาติระบุการ ได้ฝึกภาษาอังกฤษทั่วไปน้อยกว่าที่นักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ วิทยา การจัดการและวิศวกรรมศาสตร์ระบุไว้ คณะนิติศาสตร์ระบุว่าได้เรียนภาษาอังกฤษ เฉพาะสาขาวิชาในระดับน้อยกว่าทุกคณะ ยกเว้นอุตสาหกรรมเกษตร ทรัพยากร ธรรมชาติและเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และอุตสาหกรรมเกษตรได้เรียน ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาน้อยกว่าคณะแพทยศาสตร์ ในส่วนของเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒน ธรรมไทย คณะพยาบาลศาสตร์ระบุว่าได้เรียนในระดับมากกว่าคณะอื่นๆ ทั้งหมด ยกเว้นวิศวกรรมศาสตร์และทันตแพทยศาสตร์ สำหรับเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษานั้น คณะพยาบาลศาสตร์และทันตแพทยศาสตร์ระบุว่าได้เรียนมาก กว่าคณะอื่นๆ หลายคณะ

ตารางที่ 4.37 : ค่าเฉลี่ยประสบการณ์ในการได้เรียนรู้เนื้อหาต่างๆ จำแนกตามคณะ

4.3.2 เนื้อหา	วิศวะ (n=221)	วิทย์ฯ (n=184)	พยบ. (n=72)	แพทย์ (n=88)	วอก. (n=194)	ทันตฯ (n=36)	อก. (n=83)	ทรัพย์ฯ (n=130)	เกสรฯ (n=94)	ศศ. (n=32)	นิติ (n=43)	รวม (n=1178)
1. ภาษาอังกฤษทั่วไป (ฟัง, พูด, อ่าน, เขียน เรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวัน)	2.98 (.689)	2.84 (.767)	3.10 (.609)	3.16 (.693)	3.03 (.751)	2.89 (.966)	2.63 (.638)	2.73 (.818)	2.81 (.833)	2.88 (.751)	2.86 (.783)	2.91 (.757)
2. ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา (ฟัง, พูด, อ่าน, เขียน เรื่องที่ตรงกับสาขาวิชาเฉพาะเช่น อังกฤษเชิงธุรกิจ, อังกฤษเชิงวิทยาศาสตร์)	2.98 (.689)	2.86 (.861)	2.97 (.769)	3.14 (.664)	2.73 (.769)	3.14 (.751)	2.65 (.671)	2.80 (.897)	2.96 (.994)	2.84 (1.051)	2.36 (.791)	2.87 (.814)
3. เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นไทยที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ	2.72 (.669)	2.61 (.902)	3.04 (.721)	2.44 (.771)	2.49 (.835)	2.95 (.705)	2.18 (.799)	2.34 (.844)	2.28 (.860)	2.41 (.979)	2.14 (.751)	2.53 (.834)
4. เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	2.70 (.752)	2.58 (.911)	3.00 (.805)	2.34 (.829)	2.49 (.810)	2.95 (.664)	2.14 (.885)	2.43 (.839)	2.38 (.940)	2.47 (1.047)	2.33 (.816)	2.53 (.862)

ตารางที่ 4.38 : ความแตกต่างของประสบการณ์ในการได้เรียนรู้เนื้อหาด้านต่างๆ (n=1178)

4.3.2 เนื้อหา	F	Sig
1. ภาษาอังกฤษทั่วไป	4.373	.000
2. ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา	5.055	.000
3. เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นไทย ที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ	9.790	.000
4. เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา	7.123	.000

ตารางที่ 4.39 : ความแตกต่างของประสบการณ์ในกรณีการเรียนรู้เนื้อหาด้านต่างๆ จำแนกตามคณะ

4.3.2 เนื้อหา	คณะ	ต่างกับ	คณะ	Sig
1. ภาษาอังกฤษทั่วไป	แพทย	✓	วิทย์, อก. ทรัพย์.	.041, .000, .002
	พยบ.	✓	อก., ทรัพย์	.005, .040
	วชก.	✓	อก., ทรัพย์	.002, .026
	วิศวะ	✓	อก.	.010
2. ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา	นิติ	✓	ทุกคณะยกเว้น วชก., อก., ทรัพย์, ศศ.	.000 - .011
	แพทย	✓	วชก., อก.	.004, .004
3. เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรม ท้องถิ่นไทยที่นำเสนอเป็น ภาษาอังกฤษ	พยบ.	✓	ทุกคณะยกเว้น วิศวะ, หันตฯ	.000 - .010
	หันตฯ	✓	อก., ทรัพย์, เกสัชฯ, นิติฯ	.000, .003, .001, .001
	วิศวะ	✓	อก., ทรัพย์, เกสัชฯ, นิติฯ	.000, .001, .000, .001
	วิทย์	✓	พยบ., อก., เกสัชฯ, นิติฯ	.006, .003, .045, .030
4. เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา	พยบ.	✓	แพทย., วชก., อก., วิทย์ ทรัพย์, เกสัชฯ, นิติฯ	.000, .001, .000, .016 .000, .000, .002
	หันตฯ	✓	แพทย., ทรัพย์, เกสัชฯ นิติฯ	.011, .041, .024, .049,
	อก.	✓	วิศวะ., วิทย์	.000, .004
	วิศวะ	✓	แพทย	.026

4.3.3 ประสิทธิภาพด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

จากตารางที่ 4.40 จะเห็นได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่ได้ผ่านประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบต่างๆ ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.79 - 3.02$) ยกเว้นบางคณะ ที่ระบุบางรูปแบบในระดับน้อย เช่น คณะอุตสาหกรรมเกษตรและนิเทศศาสตร์ ได้รับประสิทธิภาพการเรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศในระดับน้อย ($\bar{X}=2.54$ และ 2.50 ตามลำดับ) สำหรับการจัดแยกกลุ่มนักศึกษาตามระดับความสามารถนั้นนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ระบุในระดับน้อยเช่นกัน ($\bar{X}=2.57$)

ประสิทธิภาพรูปแบบการเรียน 3 ลำดับแรกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ารูปแบบอื่นๆ คือ 1) การเรียนกับผู้สอนโดยตรงในห้องเรียน ($\bar{X}=3.02$) 2) การจัดให้นักศึกษาเรียนจำนวนไม่เกิน 30 คนใน 1 ห้องเรียน ($\bar{X}=2.97$) และ 3) การจัดแยกกลุ่มนักศึกษาตามระดับความสามารถทางภาษา ($\bar{X}=2.89$)

เมื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพที่ได้รับระหว่างคณะ พบว่ามีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .000 ทุกด้านยกเว้น การเรียนด้วยตนเองใน English Lab หรือ Self-Access Center (0.71) และการจัดให้นักศึกษาเรียนจำนวนไม่เกิน 30 คนใน 1 ห้องเรียน (.082) (ตารางที่ 4.41) ผลจากการเปรียบเทียบคู่ต่างได้แสดงในตารางที่ 4.42 คณะเกษตรศาสตร์ระบุการเรียนกับผู้สอนโดยตรงในห้องเรียนน้อยกว่าคณะแพทยศาสตร์ วิทยาการจัดการและเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการระบุเรื่องการแบ่งเวลาเรียนในห้องเรียนและเรียนด้วยตนเองให้เท่ากันในระดับน้อยกว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์และแพทยศาสตร์ ในขณะที่เดียวกันคณะแพทยศาสตร์ปฏิบัติวิธีดังกล่าวมากกว่าคณะอุตสาหกรรมเกษตร สำหรับการจัดให้นักศึกษาความสามารถต่างกันเรียนด้วยกันนั้น คณะทันตแพทยศาสตร์ผ่านประสิทธิภาพนี้มากกว่าคณะอุตสาหกรรมเกษตร เกษตรศาสตร์และนิเทศศาสตร์ในด้านรูปแบบการจัดกลุ่มนักศึกษาตามระดับความสามารถทางภาษานั้น คณะแพทยศาสตร์และคณะเกษตรศาสตร์ระบุประสิทธิภาพรูปแบบนี้สูงกว่าคณะทรัพยากรธรรมชาติและคณะนิเทศศาสตร์ นอกจากนี้คณะแพทยศาสตร์ได้เรียนกับเจ้าของภาษามากกว่า คณะอุตสาหกรรมเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและนิเทศศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ได้เรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศมากกว่าคณะอุตสาหกรรมเกษตรเช่นกัน อย่างไรก็ตามนักศึกษาได้รับประสิทธิภาพไม่แตกต่างกันในด้านการเรียนด้วยตนเองใน Lab และในห้องเรียนขนาดไม่เกิน 30 คน

ตารางที่ 4.40 : ค่าเฉลี่ยประสบการณ์ที่ได้รับในด้านรูปแบบการเรียน จำแนกตามคณะ

4.3.3 รูปแบบการเรียน	วิศวะ (n=221)	วิทย์ฯ (n=184)	พยบ. (n=72)	แพทย (n=88)	วจก. (n=194)	ทันตฯ (n=36)	อก. (n=83)	ทรัพย์ฯ (n=130)	เภสัชฯ (n=94)	ศศ. (n=32)	นิติ (n=43)	รวม (n=1178)
1. การเรียนกับผู้สอน โดยตรงใน ห้องเรียน	3.02 (.626)	3.02 (.767)	2.86 (.775)	3.20 (.714)	3.18 (.775)	2.86 (.787)	2.95 (.623)	3.01 (.837)	2.80 (1.022)	3.31 (.859)	2.76 (.878)	3.02 (.779)
2. การเรียนด้วยตนเองใน Eng Lab หรือ Self-Access Center	2.97 (.675)	2.91 (.818)	2.88 (.691)	3.09 (.705)	2.79 (.763)	2.97 (.726)	2.72 (.650)	2.77 (.871)	2.82 (.983)	2.69 (.693)	2.83 (.762)	2.87 (.774)
3. การแบ่งเวลาเรียนในห้องเรียนและ เรียนด้วยตนเองใน Eng Lab ให้ เท่ากัน	2.92 (.754)	2.90 (.837)	2.90 (.735)	3.06 (.684)	2.65 (.734)	3.03 (.726)	2.64 (.673)	2.74 (.713)	2.73 (.906)	2.75 (.950)	2.67 (.846)	2.82 (.778)
4. การจัดให้นักศึกษาความสามารถ ต่างกันเรียนในกลุ่มเดียวกัน	2.90 (.691)	2.71 (.827)	2.92 (.835)	2.95 (.677)	2.83 (.844)	3.16 (.834)	2.64 (.596)	2.74 (.853)	2.61 (.863)	2.66 (.865)	2.65 (.916)	2.79 (.801)
5. การจัดแบ่งกลุ่มนักศึกษาตามระดับ ความสามารถทางภาษา	2.91 (.674)	2.85 (.766)	2.97 (.787)	3.10 (.644)	2.88 (.846)	2.97 (.726)	2.78 (.782)	2.73 (.839)	3.13 (.997)	2.84 (.767)	2.57 (.770)	2.89 (.793)
6. การจัดให้นักศึกษาเรียนจำนวน ไม่เกิน 30 คน ใน 1 ห้องเรียน	2.92 (.710)	2.91 (.798)	2.93 (.811)	3.09 (.655)	3.05 (.903)	3.14 (.887)	2.77 (.874)	2.92 (.910)	3.07 (1.050)	3.19 (.896)	2.83 (.824)	2.97 (.842)
7. การเรียนกับเจ้าของภาษา (อาจารย์ ชาวต่างประเทศ)	2.90 (.778)	2.83 (.898)	2.89 (.881)	3.14 (.664)	2.82 (.878)	3.08 (.795)	2.54 (.888)	2.72 (.913)	2.99 (1.021)	3.06 (.982)	2.50 (.917)	2.85 (.878)

ตารางที่ 4.41 : ความแตกต่างของประสบการณ์ที่ได้รับในด้านรูปแบบการเรียน (n=1178)

4.3.3 รูปแบบการเรียน	F	Sig
1. การเรียนกับผู้สอนโดยตรงในห้องเรียน	3.526	.000
2. การเรียนด้วยตนเองใน Eng Lab หรือ Self-Access Center	2.183	.071
3. การแบ่งเวลาเรียนในห้องเรียนและเรียนด้วยตนเองใน Eng Lab ให้เท่ากัน	3.533	.000
4. การจัดให้นักศึกษาความสามารถต่างกันเรียนในกลุ่มเดียวกัน	3.666	.000
5. การจัดแบ่งกลุ่มนักศึกษาตามระดับความสามารถทางภาษา	3.109	.001
6. การจัดให้นักศึกษาเรียนจำนวนไม่เกิน 30 คนใน 1 ห้องเรียน	1.673	.082
7. การเรียนกับเจ้าของภาษา (อาจารย์ชาวต่างประเทศ)	3.776	.000

ตารางที่ 4.42 : ความแตกต่างของประสบการณ์ที่ได้รับในด้านรูปแบบการเรียน จำแนกตามคณะ

4.3.3 รูปแบบการเรียน	คณะ	ต่างกับ	คณะ	Sig
1. การเรียนกับผู้สอนโดยตรงในห้องเรียน	เภสัชฯ	✓	แพทย์, วจนศ.	.017, .005, .045
2. การเรียนด้วยตนเองใน Eng lab หรือ Self-Access Center	ไม่แตกต่าง	-	ไม่แตกต่าง	-
3. การแบ่งเวลาเรียนในห้องเรียนและเรียนด้วยตนเองในห้อง lab ให้เท่ากัน	วจก.	✓	วิหะวะ, แพทย์	.023, .003
	แพทย์	✓	อก.	.017
4. การจัดให้นักศึกษาความสามารถต่างกันเรียนในกลุ่มเดียวกัน	ทันตะ	✓	อก., เภสัชฯ, นิติ.	.035, .004, .025
5. การจัดแบ่งกลุ่มนักศึกษาตามระดับความสามารถทางภาษา	แพทย์	✓	ทรัพย์, นิติ.	.024, .015
	เภสัชฯ	✓	ทรัพย์, นิติ.	.008, .007
6. การจัดให้นักศึกษาเรียนจำนวนไม่เกิน 30 คน ใน 1 ห้องเรียน	ไม่แตกต่าง	-	ไม่แตกต่าง	-
7. การเรียนกับเจ้าของภาษา	แพทย์	✓	อก., ทรัพย์, นิติ.	.000, .023, .005
	เภสัชฯ	✓	อก.	.027

4.3.4 ประสพการณ์ที่ได้รับด้านวิธีการสอน

นักศึกษาทุกคณะระดับประสพการณ์ที่ได้รับอันเนื่องมาจากวิธีการสอนของ อาจารย์ผู้สอนในระดับปานกลางทุกด้าน ($\bar{X}=2.86 - 3.14$) (ตารางที่ 4.43) วิธีการสอน ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกคือ ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการสอนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}=3.14$) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}=3.06$) ผู้สอนให้ความสนใจนักศึกษาอย่างทั่วถึงและให้เวลาเมื่อนักศึกษาต้องการคำแนะนำ ($\bar{X}=3.04$ และ 3.04) วิธีการที่มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การเปิดโอกาสให้ฝึกใช้ ภาษาจากกิจกรรมการฝึกที่หลากหลาย ($\bar{X}=2.86$)

เมื่อเปรียบเทียบระดับประสพการณ์ระหว่างคณะพบว่ามีความแตกต่างที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ทุกด้าน ยกเว้นการฝึกภาษาจากกิจกรรมการฝึกที่หลากหลาย (.073) (ตารางที่ 4.44) ผลการเปรียบเทียบคู่ต่างได้สรุปไว้ในตารางที่ 4.45 โดย ประเด็นสำคัญคือ คณะแพทยศาสตร์ได้รับประสพการณ์ส่วนใหญ่สูงกว่าคณะอื่นๆ กล่าวคือ ในแง่ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการสอนอย่างสม่ำเสมอ ผู้สอนกระตุ้นให้ ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ผู้สอนสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนไม่ เครียดไม่กลัวในการใช้ภาษา ผู้สอนให้ความสนใจนักศึกษาทั่วถึงและให้เวลาเมื่อนักศึกษาต้องการคำแนะนำ

ตารางที่ 4.43 : ค่าเฉลี่ยประสพการณ์ที่ได้รับในด้านวิธีการสอน จำแนกตามคณะ

4.3.4 วิธีการสอน	วิศวะ (n=221)	วิทย์ฯ (n=184)	พยบ. (n=72)	แพทย (n=88)	วจก. (n=194)	ทันตฯ (n=36)	อก. (n=83)	ทรัพย์ฯ (n=130)	เกสรฯ (n=94)	กต. (n=32)	นิติ (n=43)	รวม (n=1178)
1. การนำเสนอโดยใช้วิธีการที่ทำให้ เข้าใจง่าย (ใช้ภาษาต่างๆ และ/หรือ มีสื่อประกอบ)	3.03 (.655)	2.88 (.803)	2.83 (.712)	3.17 (.647)	2.98 (.667)	2.92 (.795)	2.70 (.676)	2.85 (.795)	2.86 (.784)	2.94 (.759)	2.62 (.825)	2.92 (.734)
2. การนำเสนอที่เรียนให้น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ	3.00 (.737)	2.86 (.806)	2.94 (.854)	3.09 (.560)	3.00 (.775)	2.92 (.682)	2.57 (.799)	2.77 (.755)	2.85 (.842)	2.78 (.906)	2.74 (.828)	2.90 (.781)
3. การเปิดโอกาสให้ฝึกใช้ภาษาจากกิจ กรรมการฝึกที่หลากหลาย	2.95 (.726)	2.87 (.791)	2.99 (.778)	2.94 (.488)	2.88 (.769)	2.97 (.763)	2.63 (.837)	2.79 (.790)	2.77 (.873)	2.97 (.822)	2.64 (.850)	2.86 (.772)
4. การจัดกิจกรรมภาษาเพื่อให้เกิด ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่มโดยการ ทำงานคู่และงานกลุ่ม	2.95 (.726)	2.93 (.819)	2.90 (.981)	2.97 (.576)	3.10 (.772)	3.00 (.577)	2.61 (.867)	3.02 (.874)	2.82 (.879)	3.41 (1.012)	2.67 (.786)	2.95 (.811)
5. ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการสอน อย่างสม่ำเสมอ	3.08 (.662)	3.04 (.799)	2.97 (.676)	3.51 (.773)	3.20 (.743)	3.14 (.673)	3.05 (.714)	3.13 (.925)	3.22 (1.051)	3.31 (.693)	2.95 (.731)	3.14 (.789)
6. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษา อังกฤษในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.00 (.691)	2.97 (.814)	2.83 (.676)	3.55 (.757)	3.14 (.782)	3.11 (.658)	3.06 (.705)	2.90 (.886)	3.06 (.942)	3.16 (.767)	3.00 (.796)	3.06 (.794)
7. ผู้สอนสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ให้ผู้เรียนไม่เครียดและไม่กลัว ในการใช้ภาษาอังกฤษ	3.04 (.768)	2.98 (.821)	2.75 (.712)	3.48 (.727)	3.05 (.739)	3.14 (.787)	2.93 (.793)	2.84 (.912)	2.90 (.945)	2.88 (.871)	2.62 (.936)	2.99 (.825)
8. ผู้สอนให้ความสนใจนักศึกษา อย่างทั่วถึง	3.00 (.755)	2.99 (.749)	2.77 (.741)	3.51 (.711)	3.08 (.797)	3.11 (.658)	3.00 (.765)	3.06 (.929)	2.98 (.884)	3.00 (.842)	2.83 (.824)	3.04 (.804)
9. ผู้สอนให้เวลาเมื่อนักศึกษาต้องการ คำแนะนำ	3.02 (.778)	2.97 (.814)	3.11 (.903)	3.53 (.694)	3.08 (.795)	3.05 (.743)	2.95 (.923)	3.02 (.956)	2.85 (.846)	3.06 (.914)	2.79 (.951)	3.04 (.847)

ตารางที่ 4.44 : ความแตกต่างของประสบการณ์ที่ได้รับในด้านวิธีการสอน (n=1178)

4.3.4 วิธีการสอน	F	Sig
1. การนำเสนอโดยใช้วิธีการที่ทำให้เข้าใจง่าย	3.489	.000
2. การนำเสนอบทเรียนให้น่าสนใจ สนุก ไม่น่าเบื่อ	3.541	.000
3. การเปิดโอกาสให้ฝึกใช้ภาษาจากกิจกรรมการฝึกที่หลากหลาย	2.083	.073
4. การจัดกิจกรรมภาษาเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่มโดยการทำงานคู่หรืองานกลุ่ม	4.098	.000
5. ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการสอนอย่างสม่ำเสมอ	3.420	.000
6. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ	5.263	.000
7. ผู้สอนสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนไม่เครียดและไม่กลัวในการใช้ภาษาอังกฤษ	5.723	.000
8. ผู้สอนให้ความสนใจกับนักเรียนอย่างทั่วถึง	4.499	.000
9. ผู้สอนให้เวลาเมื่อนักเรียนต้องการคำแนะนำ	4.309	.000

ตารางที่ 4.45 : ความแตกต่างของประสบการณ์ที่ได้รับในด้านวิธีการสอน จำแนกตามคณะ

4.3.4 วิธีการสอน	คณะ	ต่างกับ	คณะ	Sig
1. การนำเสนอโดยใช้วิธีการที่ทำให้เข้าใจง่าย	วิศวะฯ	✓	อก, นิติ	.020, .035
	แพทย	✓	อก, นิติ	.001, .003
2. การนำเสนอบทเรียนให้น่าสนใจ สนุก ไม่น่าเบื่อ	อก.	✓	วิศวะ, แพทย์, วจก.	.001, .001, .001
3. การเปิดโอกาสให้ฝึกใช้ภาษาจากกิจกรรมการฝึกที่หลากหลาย	ไม่แตกต่าง	✓	ไม่แตกต่าง	-
4. การจัดกิจกรรมภาษาเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่มโดยการทำงานคู่หรืองานกลุ่ม	อก.	✓	วิศวะ, วจก., ทรัพย์, ศศ	.047, .0111, .013 .000
	ศศ	✓	เกสัชฯ, นิติ	.016, .004
5. ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการสอนอย่างสม่ำเสมอ	แพทย	✓	ทุกคณะยกเว้น คณะวจก. ทันตฯ, เกสัชฯ, ศศ.	.000 - .021
6. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ	แพทย	✓	ทุกคณะยกเว้น คณะทันตฯ, ศศ.	.000 - .009
7. ผู้สอนสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนไม่เครียดและไม่กลัวในการใช้ภาษาอังกฤษ	แพทย	✓	ทุกคณะยกเว้น คณะทันตฯ	.000-.014
8. ผู้สอนให้ความสนใจกับนักเรียนอย่างทั่วถึง	แพทย	✓	ทุกคณะ ยกเว้น คณะทันตฯ, ศศ.	.000, .001
9. ผู้สอนให้เวลาเมื่อนักเรียนต้องการคำแนะนำ	แพทย	✓	ทุกคณะยกเว้น คณะพยบ, ทันตฯ, ศศ.	.000

4.3.5 ประสบการณ์ที่ได้รับในเรื่องสื่อการสอนและห้องเรียน

ตารางที่ 4.46 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์ในเรื่องสื่อการสอนแบบต่างๆ และห้องเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลางทั้งหมด ($\bar{X}=2.73-2.96$) อย่างไรก็ตามคณะอุตสาหกรรมเกษตรได้ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในระดับน้อย ($\bar{X}=2.60$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแต่ละด้านตามลำดับ นักศึกษาระบุการได้มีโอกาสเรียนในห้องเรียนที่มีโสตทัศนูปกรณ์ที่จำเป็นอยู่ในลำดับแรก ($\bar{X}= 2.96$) และเรื่องอื่นๆ รองลงมาคือ การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ($\bar{X}= 2.88$) การใช้แผนภูมิ ภาพประกอบ วัสดุจริง ($\bar{X}= 2.78$) และการฉาย VDO ภาพยนตร์ประกอบ ($\bar{X}= 2.73$)

เมื่อเปรียบเทียบระดับประสบการณ์ที่ได้รับแต่ละด้านระหว่างคณะพบว่ามีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ทุกด้าน (ตารางที่ 4.47) และผลจากการเปรียบเทียบคู่ต่าง สามารถสรุปผลได้ดังแสดงในตารางที่ 4.48 โดยมีประเด็นสำคัญคือ คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการระดับประสบการณ์ที่ได้รับในส่วนสื่อการสอนต่างๆ และห้องเรียนสูงกว่าคณะอื่นๆ หลายคณะในทางกลับกันคณะอุตสาหกรรมเกษตรระบุในระดับที่ต่ำกว่าหลายๆ คณะ

ตารางที่ 4.46 : ค่าเฉลี่ยประสบการณ์ที่ได้รับในเรื่องห้องเรียนและสื่อการสอน จำแนกตามคณะ

4.3.5 ห้องเรียนและสื่อการสอน	วิศวะ (n=221)	วิทยาฯ (n=184)	พยบ. (n=72)	แพทย์ (n=88)	วชก. (n=194)	ทันตฯ (n=36)	อก. (n=83)	ทรัพย์ฯ (n=130)	เกษฯฯ (n=94)	ศศ. (n=32)	นิติ (n=43)	รวม (n=1178)
1. ห้องเรียนที่มีโสตทัศนูปกรณ์ที่ จำเป็นเช่น เครื่องเล่นเทป, เครื่องฉาย VDO, LCD	2.81 (.610)	2.93 (.842)	2.96 (.685)	3.22 (.637)	3.12 (.815)	3.14 (.787)	2.75 (.696)	2.95 (.835)	3.04 (.932)	2.91 (.641)	2.81 (.740)	2.96 (.770)
2. การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน (CAI)	2.76 (.777)	2.93 (.835)	3.03 (.755)	3.20 (.607)	2.90 (.843)	3.11 (.774)	2.60 (.780)	2.83 (.870)	2.80 (.854)	3.13 (.793)	2.81 (.943)	2.88 (.819)
3. การใช้แผนที่, แผนภูมิ, ภาพประกอบหรือวัตถุจริง ประกอบการเรียนการสอน	2.70 (.716)	2.81 (.791)	3.14 (.682)	3.05 (.608)	2.77 (.764)	3.32 (.747)	2.46 (.831)	2.70 (.809)	2.72 (.803)	2.66 (.787)	2.55 (.832)	2.78 (.780)
4. การฉาย VDO, ภาพยนตร์ประกอบ การเรียนการสอน	2.69 (.719)	2.69 (.893)	2.92 (.824)	3.10 (.591)	2.80 (.867)	2.92 (.795)	2.48 (.955)	2.63 (.878)	2.65 (.855)	2.59 (.946)	2.55 (.803)	2.73 (.840)

ตารางที่ 4.47 : ความแตกต่างของประสบการณ์ที่ได้รับในเรื่องห้องเรียนและสื่อการสอน(n=1178)

4.3.5 ห้องเรียนและสื่อการสอน	F	Sig
1. ห้องเรียนที่มีสื่อดัดแปลงที่จำเป็น	3.832	.000
2. การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)	3.879	.000
3. การใช้แผนที่, แผนภูมิ, ภาพประกอบหรือวัตถุจริง	7.037	.000
4. การฉาย VDO, ภาพยนตร์	3.842	.000

ตารางที่ 4.48 : ความแตกต่างของประสบการณ์ที่ได้รับในเรื่องห้องเรียนและสื่อการสอน จำแนก

ตามคณะ

4.3.5 ห้องเรียนและสื่อการสอน	คณะ	ต่างกับ	คณะ	Sig
1. ห้องเรียนที่มีสื่อดัดแปลงที่จำเป็น	แพทย	✓	วิศวะ, อก.	.001, .003
	วอก.	✓	วิศวะ, อก.	.002, .009
2. การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)	แพทย	✓	วิศวะ, อก., ทรัพย์, เกษฯ	.001, .000, .044, .038
	พอบ.	✓	อก.	.000
3. การใช้แผนที่, แผนภูมิ, ภาพประกอบหรือวัตถุจริง	ทันตฯ	✓	ทุกคณะยกเว้น พอบ,	.00-013
	พอบ.	✓	แพทย ทุกคณะยกเว้น แพทย์, ทันตฯ, วิทย์	.000-019
	แพทย	✓	วิศวะ, อก., ทรัพย์, นิติ.	.015, .000, .037, .021
	วิทย์	✓	อก.	.019
4. การฉาย VDO, ภาพยนตร์ประกอบการเรียนการสอน	แพทย	✓	วิศวะ, วิทย์, อก., ทรัพย์, เกษฯ, นิติ,	.004, .007, .000 .002, .010, .017
	พอบ.	✓	อก.	.049

4.3.6 ประสิทธิภาพที่ได้รับในด้านการประเมินผล

ตารางที่ 4.49 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาผ่านกระบวนการประเมินผลการเรียนทั้ง 3 รูปแบบ ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.96-3.10$) โดยมีรูปแบบการวัดผลโดยแบบทดสอบเขียนอย่างเดียวสูงกว่าแบบอื่นๆ ($\bar{X}=3.10$) ส่วนรูปแบบการวัดทักษะการใช้จริง จากสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดและการใช้ทั้งแบบทดสอบเขียนและวัดทักษะการใช้จริงรวมกันอยู่ในระดับค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X}=2.96$)

อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างคณะพบว่ามีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (.003, .000 และ .005) ในทุกด้าน ดังแสดงในตารางที่ 4.50 และในการเปรียบเทียบคู่ต่างสามารถสรุปผลได้ตามที่แสดงในตารางที่ 4.51 กล่าวคือ นักศึกษาคณะอุตสาหกรรมการเกษตรระดับประถมศึกษาที่ได้รับน้อยกว่าหลายๆ คณะในทุกด้าน ในขณะที่คณะเกษตรศาสตร์แสดงความเห็นว่าได้รับการทดสอบแบบวัดทักษะจริงในระดับน้อยกว่าคณะส่วนใหญ่

ตารางที่ 4.49 : ค่าเฉลี่ยประสบการณ์ที่ได้รับด้านการประเมินผล จำแนกตามคณะ

4.3.6 การประเมินผล	วิศวะฯ (n=221)	วิทย์ฯ (n=184)	ทยบ. (n=72)	แพทย (n=88)	วอภ. (n=194)	ทันตฯ (n=36)	อก. (n=83)	ทรัพย์ฯ (n=130)	เกสรฯ (n=94)	ศศ. (n=32)	นิติ (n=43)	รวม (n=1178)
1. วัตถุประสงค์โดยใช้แบบทดสอบเขียน	3.09 (.697)	3.03 (.807)	2.89 (.708)	3.16 (.503)	3.14 (.720)	3.35 (.789)	2.83 (.809)	3.18 (1.007)	3.27 (.964)	3.00 (.880)	3.12 (.803)	3.10 (.795)
2. วัตถุประสงค์การใช้จริงจากสถานการณ์ ที่ผู้สอนกำหนดเช่น Role play, Oral presentation, Writing e-mail	3.00 (.645)	2.85 (.787)	2.86 (.639)	3.10 (.571)	3.07 (.840)	3.16 (.646)	2.69 (.697)	3.02 (.988)	2.66 (.824)	3.16 (.628)	3.26 (.989)	2.96 (.784)
3. วัตถุประสงค์ใช้ทั้งแบบทดสอบเขียน และวัตถุประสงค์การใช้จริง	2.89 (.696)	2.89 (804)	2.92 (.890)	3.09 (.542)	3.07 (.742)	3.24 (.723)	2.72 (.704)	3.05 (.946)	2.89 (.809)	3.06 (.840)	2.98 (.869)	2.96 (.780)

ตารางที่ 4.50 : ความแตกต่างของประสบการณ์ที่ได้รับด้านการประเมินผล

4.3.6 การประเมินผล	F	Sig
1. การวัดผลโดยใช้แบบทดสอบเขียน	2.691	.003
2. วัดทักษะการใช้จริงจากสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดเช่น Role play, Oral presentation, Writing e-mail	4.838	.000
3. วัดผลโดยใช้ทั้งแบบทดสอบเขียนและ วัดทักษะการใช้จริง	2.531	.005

ตารางที่ 4.51 : ความแตกต่างของประสบการณ์ที่ได้รับด้านการประเมินผล จำแนกตามคณะ

4.3.7 การประเมินผล	คณะ	ต่างกับ	คณะ	Sig
1. การวัดผลโดยใช้แบบทดสอบเขียน	อก.	✓	ทันตฯ, เกษฯ	.036, .012
2. วัดทักษะการใช้จริงจากสถานการณ์ที่ ผู้สอน กำหนดเช่น Role-play, Oral presentation, Writing e-mail	เกษฯ	✓	ทุกคณะยกเว้น วิทยา, พอบ., อก., ศศ.	.001-.033
	อก.	✓	แพทย์, นิติ.	.019, .004
3. วัดผลโดยใช้ทั้งแบบทดสอบเขียนและ วัดทักษะการใช้จริง	อก.	✓	วจก. ทันตฯ	.030, .029

4.3.7 ระดับประสบการณ์โดยรวมที่ได้รับในการเรียนภาษาอังกฤษ

นักศึกษาแต่ละคณะระบุระดับประสบการณ์ที่ได้รับโดยภาพรวมของการเรียน วิชาภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.88$) ดังแสดงใน ตารางที่ 4.52 และเมื่อเปรียบเทียบระดับความเห็นเรื่องประสบการณ์ที่ได้รับระหว่าง คณะพบว่ามีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .000 (ตารางที่ 4.53) และเมื่อ เปรียบเทียบคู่ต่าง (ตารางที่ 4.54) พบว่า คณะทันตแพทยศาสตร์ระบุประสบการณ์ที่ ได้รับในระดับสูงกว่าคณะวิทยาศาสตร์ เกษศาสตร์ และนิติศาสตร์ ส่วนคณะ อุตสาหกรรมเกษตรระบุในระดับน้อยกว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ แพทยศาสตร์และทันตแพทยศาสตร์

ตารางที่ 4.52 : ค่าเฉลี่ยประสพการณ์โดยรวมที่ได้รับในการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามคณะ

คณะ	ประสพการณ์โดยรวมที่ได้รับในการเรียน ภาษาอังกฤษตลอดระยะเวลา 4 ปี
วิทว (n=221)	2.94 (.696)
วิทซ์ (n=184)	2.76 (.731)
พยบ. (n=72)	3.01 (.964)
แพทย (n=88)	3.02 (.505)
วชก. (n=194)	2.92 (.575)
ทันตฯ (n=36)	3.32 (.747)
อก. (n=83)	2.63 (.676)
ทรัพย์ (n=130)	2.91 (.798)
เกสัช (n=94)	2.76 (.758)
ศส. (n=32)	3.03 (.740)
นิติ. (n=43)	2.60 (.885)
รวม (n=1178)	2.88 (.728)

ตารางที่ 4.53 : ความแตกต่างของประสพการณ์โดยรวมที่ได้รับในการเรียนภาษาอังกฤษ

	F	Sig
ประสพการณ์โดยรวมที่ได้รับในการเรียน ภาษาอังกฤษตลอดระยะเวลา 4 ปี	4.900	.000

ตารางที่ 4.54 : ความแตกต่างของประสพการณ์โดยรวมที่ได้รับในการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามคณะ

	คณะ	ค้ำกับ	คณะ	Sig
ประสพการณ์โดยรวมที่ได้รับในการเรียน ภาษาอังกฤษตลอดระยะเวลา 4 ปี	ทันต.	✓	วิทซ์, เกสัชฯ, นิติ.	.001, .002, .000
	อก.	✓	วิทว., พยบ., แพทย์, ทันต.	.030, .034, .014 .000

4.4 ผลการเปรียบเทียบระดับความคาดหวังกับประสพการณ์การเรียนรู้จริงโดยภาพรวมและภายในแต่ละคณะ

การวิจัยนี้ได้แสดงให้เห็นผลการเปรียบเทียบระดับความคาดหวังกับประสพการณ์จริงที่ได้รับในประเด็นต่างๆ กล่าวคือ 1) การฝึกทักษะต่างๆ 2) เนื้อหาการเรียน 3) รูปแบบการจัดการเรียนการสอน 4) วิธีการสอน 5) สื่อการสอนและห้องเรียน 6) การประเมินผล และ 7) ความคาดหวังและระสพการณ์โดยรวม

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

4.4.1 ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังกับประสพการณ์ที่ได้รับในการฝึกทักษะต่างๆ โดยภาพรวมและภายในแต่ละคณะ

โดยภาพรวมดังที่ได้แสดงในตารางที่ 4.55 นักศึกษาทั้งหมดระดับความคาดหวังในการฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การเรียนรู้คำศัพท์และการนำไปใช้และการเรียนรู้ไวยากรณ์และการนำไปใช้ในระดั้มาก ($\bar{X}=3.87-4.00$) โดยที่ ทักษะการพูดเป็นที่คาดหวังในระดับสูงสุด ($\bar{X}=4.00$) ในขณะที่ประสพการณ์การเรียนจริงในทุกทักษะอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.84-3.12$) ทักษะที่ได้ฝึกน้อยที่สุดคือไวยากรณ์และการพูด ($\bar{X}=2.84$ และ 2.84 ตามลำดับ) เมื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังกับประสพการณ์จริงของแต่ละทักษะพบว่า ประสพการณ์การเรียนในทุกทักษะต่ำกว่าระดับความคาดหวังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000

นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบภายในแต่ละคณะพบว่า ประสพการณ์การเรียนในทุกทักษะต่ำกว่าระดับความคาดหวังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000 เช่นกัน (ตารางเพิ่มเติมในภาคผนวก ข้อ 1.1-1.6 ทุกคณะ)

ตารางที่ 4.55 ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังกับประสบการณ์ในการได้ฝึกทักษะต่างๆ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (n=1178)

ทักษะ	ความคาดหวัง	ประสบการณ์จริง	ค่าเฉลี่ยความ แตกต่าง	t	Sig (2-tailed)
1.1 การฟัง	3.97 (.805)	2.95 (.777)	1.02	37.240	.000
1.2 การพูด	4.00 (.845)	2.84 (.846)	1.16	37.622	.000
1.3 การอ่าน	3.99 (.793)	3.12 (.788)	0.87	31.561	.000
1.4 การเขียน	3.89 (.841)	2.93 (.804)	0.96	33.802	.000
1.5 การเรียนรู้คำศัพท์ และการนำไปใช้	3.99 (.851)	2.98 (.818)	1.01	35.460	.000
1.6 การเรียนรู้ไวยากรณ์ และการนำไปใช้	3.87 (.930)	2.84 (.852)	1.03	34.839	.000

4.4.2 ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังกับประสบการณ์ที่ได้รับในการเรียนเนื้อหาในด้านต่างๆ โดยภาพรวมและภายในแต่ละคณะ

จากตารางที่ 4.56 นักศึกษาทั้งหมดระดับความคาดหวังในการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นไทยที่นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ และเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50-3.96$) และนักศึกษาคาดหวังการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปสูงกว่าเนื้อหาอื่นๆ ($\bar{X} = 3.96$) อย่างไรก็ตามพบว่า ประสบการณ์ในการเรียนจริงอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง ($\bar{X} = 2.53-2.91$) โดยที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวัฒนธรรมท้องถิ่นไทย และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาน้อยกว่าเนื้อหาด้านอื่นๆ ($\bar{X} = 2.53$ และ 2.53 ตามลำดับ) และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังกับประสบการณ์จริงของเนื้อหาแต่ละด้านพบว่า ประสบการณ์เรียนเนื้อหาทุกด้านต่ำกว่าระดับความคาดหวังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000

นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบภายในแต่ละคณะพบว่า ประสบการณ์การเรียนเนื้อหาทุกด้านต่ำกว่าระดับความคาดหวังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000-.002 เช่นกัน (ตารางเพิ่มเติมในภาคผนวก ข้อ 2.1-2.4 ทุกคณะ)

ตารางที่ 4.56 ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังกับประสบการณ์ในการได้เรียนรู้เนื้อหาต่างๆ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (n=1178)

เนื้อหา	ความคาดหวัง	ประสบการณ์จริง	ค่าเฉลี่ยความ แตกต่าง	t	Sig (2-tailed)
2.1 ภาษาอังกฤษทั่วไป (ฟัง, พูด, อ่าน, เขียน เรื่องทั่วไปใน ชีวิตประจำวัน)	3.96 (.790)	2.91 (.757)	1.05	38.075	.000
2.2 ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา (ฟัง, พูด, อ่าน, เขียน เรื่องที่ตรงกับ สาขาวิชาเฉพาะเช่น อังกฤษ เชิงธุรกิจ, อังกฤษเชิง วิทยาศาสตร์)	3.84 (.823)	2.87 (.814)	0.97	33.312	.000
2.3 เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรม ท้องถิ่นไทยที่น่าสนใจเป็น ภาษาอังกฤษ	3.50 (.914)	2.53 (.834)	0.97	33.369	.000
2.4 เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา	3.53 (.910)	2.53 (.862)	1.00	33.574	.000

4.4.3 ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังกับประสบการณ์ที่ได้รับด้านรูปแบบการจัดการเรียน การสอน โดยภาพรวมและภายในแต่ละคณะ

ตารางที่ 4.57 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาทั้งหมดระดับความคาดหวังในการเรียนกับผู้สอนโดยตรงในห้องเรียน การเรียนด้วยตนเองใน English Lab หรือ Self-access center การแบ่งเวลาเรียนในห้องเรียนและเรียนด้วยตนเองให้เท่ากัน การจัดให้นักศึกษาความสามารถต่างกันเรียนในกลุ่มเดียวกัน การจัดแยกกลุ่มนักศึกษาตามระดับความสามารถทางภาษา การจัดให้นักศึกษาเรียนจำนวนไม่เกิน 30 คน ใน 1 ห้องเรียน และการเรียนกับเจ้าของภาษา (อาจารย์ชาวต่างประเทศ) ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58-3.94$) โดยที่นักศึกษาคาดหวังในการได้เรียนกับผู้สอนโดยตรงในห้องเรียนและเรียนกับเจ้าของภาษาสูงกว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบอื่นๆ ($\bar{X} = 3.94$ และ 3.91 ตามลำดับ) สำหรับประสบการณ์จริงที่ได้รับในด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.85-3.02$) และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังกับประสบการณ์ที่ได้รับจริงของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแต่ละด้านพบว่า ประสบการณ์ที่ได้รับต่ำกว่าระดับความคาดหวังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000 ทุกด้าน

นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบภายในแต่ละคณะพบว่า ประสิทธิภาพด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนทุกด้านต่ำกว่าระดับความคาดหวังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000-.009 เช่นกัน ยกเว้นประสิทธิภาพด้านการเรียนกับผู้สอนโดยตรงในห้องเรียน(ข้อ 3.1) พบว่า ความคาดหวังในเรื่องดังกล่าวและประสิทธิภาพที่ได้รับจริงของนักศึกษา คณะเศรษฐศาสตร์ไม่มีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (.094) (ตารางเพิ่มเติมในภาคผนวก ข้อ 3.1-3.7 ทุกคณะ)

ตารางที่ 4.57 ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังกับประสิทธิภาพที่ได้รับในด้านรูปแบบการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (n=1178)

รูปแบบการเรียน	ความคาดหวัง	ประสิทธิภาพจริง	ค่าเฉลี่ยความแตกต่าง	t	Sig (2-tailed)
3.1 การเรียนกับผู้สอนโดยตรงในห้องเรียน	3.94 (.765)	3.02 (.779)	.092	33.297	.000
3.2 การเรียนด้วยตนเองใน English Lab หรือ Self-Access Center	3.77 (.838)	2.87 (.774)	0.90	31.947	.000
3.3 การแบ่งเวลาเรียนในห้องเรียนและเรียนด้วยตนเองใน English Lab ให้เท่ากัน	3.68 (.848)	2.82 (.778)	0.86	30.592	.000
3.4 การจัดให้นักศึกษาความสามารถต่างกันเรียนในกลุ่มเดียวกัน	3.58 (.894)	2.79 (.801)	0.79	25.867	.000
3.5 การจัดแยกกลุ่มนักศึกษาตามระดับความสามารถทางภาษา	3.69 (.831)	2.89 (.793)	0.80	28.270	.000
3.6 การจัดให้นักศึกษาเรียนจำนวนไม่เกิน 30 คน ใน 1 ห้องเรียน	3.81 (.857)	2.97 (.842)	0.84	28.236	.000
3.7 การเรียนกับเจ้าของภาษา (อาจารย์ชาวต่างประเทศ)	3.91 (.860)	2.85 (.878)	1.06	32.712	.000

4.4.4 ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังกับประสบการณ์ที่ได้รับด้านวิธีการสอน

โดยภาพรวมและภายในแต่ละคณะ

ตารางที่ 4.58 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาทั้งหมดคาดหวังให้ผู้สอนนำเสนอโดยใช้วิธีการที่ทำให้เข้าใจง่าย น่าสนใจ สนุก เปิดโอกาสให้ฝึกใช้ภาษาจากกิจกรรมที่หลากหลาย จัดกิจกรรมภาษาให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม ใช้ภาษาอังกฤษในการสอนอย่างสม่ำเสมอ กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ สร้างบรรยากาศในห้องเรียนไม่ให้ผู้เรียนเครียดหรือกลัวในการใช้ภาษาอังกฤษ ให้ความสนใจนักศึกษาอย่างทั่วถึงและให้ดูแลเมื่อนักศึกษาค้นการคำแนะนำในระดับมากทุกด้านที่กล่าวมา (\bar{X} = 3.84-3.97) และจากประสบการณ์จริงที่ได้รับพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน (\bar{X} =2.86-3.14) นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังกับประสบการณ์ที่ได้รับจริงในแต่ละด้านพบว่า ประสบการณ์ที่ได้รับต่ำกว่าระดับความคาดหวังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000 ทุกด้าน

เมื่อเปรียบเทียบภายในแต่ละคณะพบว่า ประสบการณ์ด้านวิธีการสอนทุกด้านต่ำกว่าระดับความคาดหวังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000-.030 เช่นกัน ยกเว้นในด้านการจัดกิจกรรมภาษาเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม (ข้อ 4.4) พบว่า ความคาดหวังและประสบการณ์ที่ได้รับจริงของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ไม่มีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (.074) (ตารางเพิ่มเติมในภาคผนวก ข้อ 4.1-4.9 ทุกคณะ)

ตารางที่ 4.58 ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังกับประสบการณ์ที่ได้รับในด้านวิธีการสอน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (n=1178)

วิธีการสอน	ความคาดหวัง	ประสบการณ์จริง	ค่าเฉลี่ย ความแตกต่าง	t	Sig (2-tailed)
4.1 การนำเสนอโดยใช้วิธีการที่ทำให้เข้าใจง่าย (ใช้ภาษาง่ายๆ และ/หรือมีสื่อประกอบ)	3.93 (.790)	2.92 (.734)	1.01	36.185	.000
4.2 การนำเสนอบทเรียนให้นำสนใจ สนุก ไม่น่าเบื่อ	3.97 (.815)	2.90 (.781)	1.07	36.459	.000
4.3 การเปิดโอกาสให้ฝึกใช้ภาษาจากกิจกรรมการฝึกที่หลากหลาย	3.92 (.824)	2.86 (.772)	1.06	36.085	.000
4.4 การจัดกิจกรรมภาษาเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่ม โดยการทำงานคู่และงานกลุ่ม	3.84 (.810)	2.95 (.811)	0.89	31.681	.000
4.5 ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการสอนอย่างสม่ำเสมอ	3.94 (.780)	3.14 (.789)	0.80	30.041	.000
4.6 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.94 (.788)	3.06 (.794)	0.88	32.555	.000
4.7 ผู้สอนสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนไม่เครียดและไม่กลัวในการใช้ภาษาอังกฤษ	3.96 (.857)	2.99 (.825)	0.97	31.639	.000
4.8 ผู้สอนให้ความสนใจนักศึกษาอย่างทั่วถึง	3.96 (.812)	3.04 (.804)	0.92	32.531	.000
4.9 ผู้สอนใช้เวลาเมื่อนักศึกษาต้องการคำแนะนำ	3.95 (.814)	3.04 (.847)	0.91	31.388	.000

4.4.5 ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังกับประสบการณ์ที่ได้รับด้านสื่อการสอนและห้องเรียนโดยภาพรวมและภายในแต่ละคณะ

ดังที่ได้แสดงในตารางที่ 4.59 นักศึกษาคาดหวังด้านห้องเรียนและสื่อการสอนในระดับมาก ในเรื่องห้องเรียนที่มีโสตทัศนูปกรณ์ที่จำเป็น (เครื่องเล่นเทป, เครื่องฉาย VDO, LCD) การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) การใช้แผนที่ แผนภูมิ ภาพประกอบหรือวัตถุจริงประกอบการสอน การฉาย VDO และภาพยนตร์ประกอบการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.77-3.94$) ส่วนประสบการณ์จริงที่ได้รับในเรื่องต่างๆ ดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.73-2.96$) และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังและประสบการณ์ที่ได้รับจริงในแต่ละเรื่องพบว่า ประสบการณ์ที่ได้รับต่ำกว่าระดับความคาดหวังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000 ทุกเรื่อง

เมื่อเปรียบเทียบภายในแต่ละคณะพบว่า ประสบการณ์ด้านสื่อการสอนและห้องเรียนทุกด้านต่ำกว่าระดับความคาดหวังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000-.020 เช่นกัน (ตารางเพิ่มเติมในภาคผนวก ข้อ 5.1-5.4 ทุกคณะ)

ตารางที่ 4.59 ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังกับประสบการณ์ที่ได้รับในเรื่องห้องเรียนและสื่อการสอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (n=1178)

ห้องเรียนและสื่อการสอน	ความคาดหวัง	ประสบการณ์จริง	ค่าเฉลี่ยความแตกต่าง	t	Sig (2-tailed)
5.1 ห้องเรียนที่มีโสตทัศนูปกรณ์ที่จำเป็น เช่น เครื่องเล่นเทป, เครื่องฉาย VDO, LCD	3.94 (.829)	2.96 (.770)	0.98	34.339	.000
5.2 การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)	3.89 (.836)	2.88 (.819)	1.01	34.177	.000
5.3 การใช้แผนที่, แผนภูมิ, ภาพประกอบหรือวัตถุจริงประกอบการเรียนการสอน	3.77 (.853)	2.78 (.780)	0.99	33.725	.000
5.4 การฉาย VDO ภาพยนตร์ประกอบการเรียนการสอน	3.87 (.868)	2.73 (.840)	1.14	35.984	.000

4.4.6 ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังกับประสบการณ์ที่ได้รับในด้านการประเมินผล โดยภาพรวมและภายในแต่ละคณะ

ตารางที่ 4.60 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคาดหวังในด้านการประเมินผลในระดับมาก โดยระบุให้มีการวัดผลโดยวัดทักษะการใช้จริงจากสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนด (Role-Play, Oral presentation, Writing e-mail) วัดผลโดยใช้ทั้งแบบทดสอบเขียนและวัดทักษะการใช้จริง และวัดผลโดยใช้แบบทดสอบเขียนอย่างเดียว ($X = 3.77-3.82$) ส่วนประสบการณ์จริงที่ได้รับในรูปแบบต่างๆ ดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 2.96-3.10$) และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังและประสบการณ์ที่ได้รับจริงในแต่ละแบบพบว่า ประสบการณ์ที่ได้รับต่ำกว่าระดับความคาดหวังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000 ในทุกประเด็น

เมื่อเปรียบเทียบภายในแต่ละคณะพบว่า ประสบการณ์ด้านการประเมินผลต่ำกว่าระดับความคาดหวังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000-.044 ในทุกประเด็นเช่นกัน (ตารางเพิ่มเติมในภาคผนวก ข้อ 6.1-6.3 ทุกคณะ)

ตารางที่ 4.60 ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังกับประสบการณ์ที่ได้รับในด้านการประเมินผล ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (n=1178)

การประเมินผล	ความคาดหวัง	ประสบการณ์จริง	ค่าเฉลี่ยความแตกต่าง	t	Sig (2-tailed)
6.1 วัดผลโดยใช้แบบทดสอบเขียน	3.77 (.736)	3.10 (.795)	0.67	24.592	.000
6.2 วัดทักษะการใช้จริงจากสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนด เช่น Role-Play, Oral presentation, Writing e-mail	3.82 (.766)	2.96 (.784)	0.86	31.003	.000
6.3 วัดผลโดยใช้ทั้งแบบทดสอบเขียนและวัดทักษะการใช้จริง	3.79 (.821)	2.96 (.780)	0.83	29.392	.000

4.4.7 ผลการเปรียบเทียบระดับความคาดหวังกับระดับประสบการณ์จริงที่ได้รับโดยรวมในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 4.61 สะท้อนให้เห็นระดับความคาดหวังโดยรวมในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัยว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$) และประสบการณ์ที่ได้รับในการเรียนภาษาอังกฤษ ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.88$) และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังและประสบการณ์ที่ได้รับพบว่า ประสบการณ์ที่ได้รับต่ำกว่าระดับความคาดหวังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000

เมื่อเปรียบเทียบภายในแต่ละคณะพบว่า ประสบการณ์ที่ได้รับต่ำกว่าระดับความคาดหวังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .000-.012 เช่นกัน (ตารางเพิ่มเติมในภาคผนวกข้อ 7 ทุกคณะ)

ตารางที่ 4.61 ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังกับประสบการณ์จริงที่ได้รับโดยรวมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (n=1178)

ความคาดหวังในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย	ประสบการณ์จริงที่ได้รับในการเรียนภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	ค่าเฉลี่ยความแตกต่าง	t	Sig (2-tailed)
3.86 (.768)	2.88 (.728)	0.98	36.124	.000

4.4.8 สาเหตุที่ทำให้ประสบการณ์เป็นไปตามที่คาดหวัง

จากคำถามปลายเปิดพบว่า นักศึกษาจำนวนหนึ่งระบุสาเหตุที่ทำให้ประสบการณ์การเรียนเป็นไปตามที่คาดหวัง ปัจจัยกระตุ้นดังกล่าวสามารถแบ่งได้เป็นปัจจัยภายในจากตัวนักศึกษาเอง และปัจจัยภายนอกจากสิ่งแวดล้อมอื่นๆ สำหรับปัจจัยจากตัวนักศึกษาเองได้แก่ ความมั่นใจในตนเอง ความสนใจในการเรียนและการฝึกภาษาอังกฤษ ความชอบและความมุ่งมั่นพยายาม ส่วนปัจจัยแวดล้อมที่ช่วยผลักดันได้แก่ ระบบการสอนที่ดี อาจารย์ผู้สอนที่ดีและแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมที่เหมาะสม น่าสนใจ

4.4.9 สาเหตุที่ทำให้ประสบการณ์ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง

นักศึกษาจำนวนมากระบุว่าประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับไม่เป็นไปตามที่คาดหวังและได้ระบุสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าว โดยมีปัจจัยภายในจากตัวนักศึกษาเองและปัจจัยภายนอกอื่นๆ ที่แวดล้อม ปัจจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ดังนี้ ปัจจัยจากตัวนักศึกษา

สาเหตุที่ทำให้การเรียนรู้ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังคือ ตัวนักศึกษามีความรู้พื้นฐานไม่ดี เงินอายุไม่กล้าแสดงออก ไม่เห็นความสำคัญและไม่สนใจเรียน ขาดการฝึกฝนอย่างจริงจังและขาดการค้นคว้าความรู้ใหม่ ขี้เกียจและไม่มีเวลาเนื่องจากมีวิชาเรียนอื่นๆ มากเกินไปในแต่ละเทอม

ปัจจัยจากครูผู้สอน

นักศึกษาระบุว่าครูผู้สอนมีส่วนทำให้การเรียนการสอนไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง กล่าวคือ ครูผู้สอนบางคนขาดเทคนิคการสอนที่น่าสนใจทำให้รู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องน่าเบื่อ ผู้สอนมีความเคร่งครัดเข้มงวดจนทำให้บรรยากาศในการเรียนเครียด ผู้สอนสนใจนักศึกษาเก่งและไม่ดูแลนักศึกษาอ่อน ขาดการกระตุ้นให้นักศึกษากล้าคิดกล้าแสดงออก นักศึกษาขี้อายการฝึกภาษากับอาจารย์ชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา

ปัจจัยจากระบบการจัดการเรียนการสอน

นักศึกษาระบุว่าระบบการเรียนไม่เอื้ออำนวยเนื่องจากชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์น้อยเกินไป ประกอบกับนักศึกษาต้องเรียนวิชาอื่นๆ และทำกิจกรรมเสริมทำให้เวลาในการฝึกภาษาอังกฤษมีน้อยมาก กลุ่มเรียนภาษาอังกฤษมีขนาดใหญ่เกินไป กิจกรรมและเนื้อหาในการเรียนไม่น่าสนใจ การเน้นการสอนไวยากรณ์มากเกินไปทำให้ขาดโอกาสในการฝึกพูด การสอนไม่เป็นเชิงบูรณาการและขาดอุปกรณ์ประกอบการสอนที่ทันสมัย

ปัจจัยอื่นๆ

นักศึกษาชี้ให้เห็นด้วยว่าสภาพแวดล้อมโดยรวมไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เนื่องจากไม่มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

4.5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4.5.1 จำนวนรายวิชาในการเรียนภาษาอังกฤษ

นักศึกษาจำนวน 1,093 คน ซึ่งจัดเป็นร้อยละ 92.78 ของกลุ่มตัวอย่างให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับจำนวนวิชาที่เหมาะสมที่จะทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษถึงระดับที่ใช้การได้ จากตารางที่ 4.62 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาจำนวนร้อยละ 34.3 เห็นว่าควรเรียนมากกว่า 4 รายวิชา นักศึกษาจำนวนร้อยละ 29.3 เห็นว่าควรเรียน 3 รายวิชา นักศึกษาจำนวนร้อยละ 22.9 เห็นว่าควรเรียน 4 รายวิชา และมีนักศึกษาจำนวนร้อยละ 13.5 เห็นว่าควรเรียนเพียง 2 รายวิชา

ตารางที่ 4.62 จำนวนรายวิชาที่เหมาะสมในการเรียนภาษาอังกฤษ (n=1,093 /92.78%)

จำนวนรายวิชา	ความถี่	ร้อยละ
2 วิชา	148	13.5
3 วิชา	320	29.3
4 วิชา	250	22.9
มากกว่า 4 วิชา	275	34.3
รวม	1093	100

4.5.2 การเน้นทักษะการฝึกในรายวิชาภาษาอังกฤษ

จากรายการที่ 4.63 นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับทักษะที่ควรเน้นตามลำดับความสำคัญ จะเห็นได้ว่านักศึกษาให้ความสำคัญต่อทักษะการพูดมากที่สุด (7,313 คะแนน) และรองลงมาตามลำดับคือ การฟัง (69,69 คะแนน) การอ่าน (5,451 คะแนน) การเขียน (4,822 คะแนน) การแปล (3,779 คะแนน) การออกเสียง (3,324 คะแนน) การเพิ่มพูนคำศัพท์ (2,885 คะแนน) และไวยากรณ์ (2,411 คะแนน)

ตารางที่ 4.63 ลำดับทักษะที่ควรเน้นในรายวิชาภาษาอังกฤษ

ลำดับทักษะ	น้ำหนักคะแนน
1. การพูด (n=1085)	7,313
2. การฟัง (n=1069)	6,969
3. การอ่าน (n=1029)	5,451
4. การเขียน (n=1024)	4,822
5. การแปล (n=935)	3,779
6. การออกเสียง (n=936)	3,324
7. เพิ่มพูนความรู้ศัพท์ (n=909)	2,885
8. ไวยากรณ์ (n=910)	2,411

4.5.3 กิจกรรมที่ควรจัดเพื่อให้นักศึกษาได้ปรับปรุงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

สำหรับกิจกรรมที่นักศึกษาต้องการให้จัดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสามารถแบ่งได้เป็น กิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง กับการจัดหลักสูตรปกติ และการจัดเสริมสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะ

กิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตรที่นักศึกษาเสนอแนะมากที่สุดได้แก่ การจัด English camp โดยที่นักศึกษาไม่ต้องออกค่าใช้จ่าย การจัดกลุ่มผู้สนใจพูดคุยและทำกิจกรรมกับชาวต่างชาติ การจัดทัศนศึกษาในมหาวิทยาลัยในประเทศเพื่อนบ้าน การจัดอบรมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสมัครงาน และในการทำงาน การส่งเสริมให้มี student exchange program ให้มากขึ้น

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดหลักสูตรปกติซึ่งเป็นที่ต้องการได้แก่ การจัดให้นักศึกษาได้ลงเรียนวิชาภาษาอังกฤษทุกภาคการศึกษา การจัดให้เรียนเนื้อหาที่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน การจัดหลักสูตรแยกเป็นทักษะเฉพาะเช่น การสนทนา การอ่าน การเขียน การจัดกลุ่มเรียนให้เล็กลง การจัดกิจกรรมที่เพิ่มความกล้าแสดงออก การให้ฝึกฟังทุกคาบๆ ละ 5 นาที การให้นักศึกษาพูดคุยกันเองเป็นภาษาอังกฤษทุก

คาบๆ ละ 5 นาทีก่อนเริ่มเรียน และการเปิดโอกาสให้นักศึกษาทุกคนจะได้มีโอกาสเรียนกับชาวต่างชาติบ้าง

สำหรับการจัดเสริมสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะนั้น นักศึกษาเสนอให้สถานีวิทยุมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นำเสนอรายการภาคภาษาอังกฤษให้มากขึ้น นอกจากนี้ยังเสนอให้มีการจัดกิจกรรมในวันพิเศษที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเช่น วัน Christmas วัน Halloween วัน Easter รวมถึงการจัดเวลาและสถานที่ให้ผู้สนใจฝึกพูดภาษาอังกฤษมารวมตัวกันเพื่อฝึกพูดกันเอง

4.5.4 การจัดทดสอบภาษาอังกฤษและกำหนดเกณฑ์ผ่านก่อนนักศึกษาจบการศึกษา

จากตารางที่ 4.64 นักศึกษาจำนวน 1,101 คน แสดงความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดทดสอบภาษาอังกฤษและกำหนดเกณฑ์ผ่านก่อนจบการศึกษา นักศึกษาร้อยละ 89.9 เห็นว่าการจัดทดสอบและกำหนดเกณฑ์ผ่านช่วยกระตุ้นพัฒนาการในการเรียน ในขณะที่ร้อยละ 10.1 เห็นว่าวิธีการดังกล่าวไม่ช่วยในการพัฒนา นอกจากนั้นนักศึกษากว่า 1,070 คน แสดงความคิดเห็นว่า ควรจัดทดสอบหรือไม่ พบว่า ร้อยละ 90.5 เห็นว่าควรจัดทดสอบ ในขณะที่นักศึกษาร้อยละ 9.5 เห็นว่าไม่ควรจัดทดสอบ สำหรับเหตุผลที่นักศึกษาเห็นว่าไม่ควรจัดนั้นส่วนใหญ่ระบุว่า จะทำให้เพิ่มความเครียดในการเรียน และเป็นการแก้ปัญหาไม่ตรงจุด ควรมุ่งส่งเสริมให้เรียนเพิ่มมากกว่าบังคับให้สอบผ่านอย่างเดียว สำหรับนักศึกษาที่เห็นว่าควรจัดสอบให้เหตุผลว่า จะเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาหรือยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากขณะนี้ นักศึกษามหาวิทยาลัยมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษตกต่ำ สื่อสารกับชาวต่างชาติไม่ได้ กลัวที่จะพูด ไม่กล้าแสดงออก ดังนั้นต้องมีการพัฒนาตนเองมากกว่านี้

ตารางที่ 4.64 การจัดทดสอบภาษาอังกฤษและกำหนดเกณฑ์ผ่านก่อนนักศึกษาจบการศึกษา

ความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
การจัดทดสอบและกำหนดเกณฑ์ผ่านช่วย กระตุ้นพัฒนาการในการเรียน (n=1101)	990	89.9
การจัดทดสอบและกำหนดเกณฑ์ผ่านไม่ช่วย กระตุ้นพัฒนาการในการเรียน (n=1101)	111	10.1
ควรมีการจัดสอบ (n=1070)	968	90.5
ไม่ควรจัดสอบ (n=1070)	102	9.5